

Jilid III
Bil. 27

Hari Jumaat
13hb Januari, 1978

PENYATA RASMI PARLIMEN

PARLIAMENTARY DEBATES

DEWAN NEGARA
SENATE

PARLIMEN KEEMPAT
Fourth Parliament

PENGGAL KETIGA
Third Session

KANDUNGANNYA

PENGUMUMAN YANG DI-PERTUA:

Perutusan daripada Dewan Rakyat [Ruangan 2425]

URUSAN MESYUARAT [Ruangan 2425]

JAWAPAN-JAWAPAN MULUT BAGI PERTANYAAN-PERTANYAAN
[Ruangan 2426]

RANG UNDANG-UNDANG:

Rang Undang-undang Profesion Undang-undang (Pindaan) [Ruangan 2452]

Rang Undang-undang Senjatapi (Penalti Lebih Berat) (Pindaan)
[Ruangan 2489]

DICETAK OLEH

IBRAHIM BIN JOHARI, P.I.S., KETUA PENGARAH PERCETAKAN
SEMANANJUNG MALAYSIA, KUALA LUMPUR

1979

MALAYSIA

PARLIMEN KEEMPAT—DEWAN NEGARA

Penyata Rasmi Parlimen

PENGGAL YANG KETIGA

AHLI-AHLI DEWAN NEGARA

Yang Berhormat Tuan Yang di-Pertua, TAN SRI DATUK HAJI OMAR YOKE-LIN ONG, P.M.N., S.P.M.S., D.P.M.S. (Dilantik).

- „ Tuan (Timbalan) Yang di-Pertua, TAN SRI DATUK S. O. K. UBAIDULLA, P.S.M., D.P.M.S., J.M.N. (Dilantik).
- „ Timbalan Menteri Penerangan, DATO' HAJI OTHMAN BIN HAJI ABDULLAH, D.P.M.J., P.C.M. (Dilantik).
- „ Timbalan Menteri Kewangan, PUAN RAFIDAH AZIZ, A.M.N. (Dilantik).
- „ Timbalan Menteri Pelajaran, TUAN HAJI SALLEH BIN JAFARUDDIN (Dilantik).
- „ Setiausaha Parlimen Kementerian Sains, Teknologi dan Alam Sekitar, TUAN LAW HIENG DING (Dilantik).
- „ JENERAL TAN SRI HAJI ABDUL HAMID BIN BIDIN, P.S.M., S.P.M.K., D.I.M.P., J.M.N., P.M.P., P.P.T., P.J.K. (Dilantik).
- „ DATUK HAJI ABDUL RAZAK BIN HAJI HUSAIN, D.S.W., J.S.M., S.M.P. (Dilantik).
- „ TUAN V. V. ABOO, A.M.N., J.P. (Dilantik).
- „ DATUK HAJI ABU BAKAR TITINGAN BIN DAMSANI, S.P.D.K., A.D.K., A.M.N. (Dilantik).
- „ DATUK HAJI AHMAD BIN ARSHAD, D.P.M.J., A.M.N., S.M.J. (Johor).
- „ TUAN HAJI AHMAD AZIZUDDIN BIN HAJI ZAINAL ABIDIN, P.M.P. (Dilantik).
- „ TUAN ALI BIN AHMAD, A.M.N. (Perlis).
- „ DATUK CHONG FOO KHIN, D.S.K.D., P.J.K., P.P.T., J.P. (Negeri Sembilan).
- „ TUAN CHOO CHING HWA, K.M.N., P.J.K., P.P.N., J.P. (Dilantik).
- „ TUAN CHUA CHING CHENG, P.J.K., J.P. (Melaka).
- „ PUAN DASIMAH DASIR, A.M.N., J.P. (Dilantik).
- „ PUAN HAJAH FATIMAH BINTI HAJI SALIM, A.M.N., P.I.S. (Dilantik).
- „ TUAN T. S. GABRIEL (Dilantik).
- „ DATUK SERI HUSSEIN BIN MOHD. NOORDIN, S.P.M.P., J.M.N., P.J.K., J.P. (Dilantik).
- „ TUAN IBRAHIM BIN ABDULLAH, A.M.N., A.M.P., P.J.K., J.P. (Perak).
- „ TUAN HAJI IBRAHIM BIN HAJI YAACOB, P.J.K., J.P. (Dilantik).
- „ TUAN ISMAIL BIN HASHIM, A.M.N., P.B.M. (Melaka).

- Yang Berhormat TUAN ISMAIL BIN SHEIKH IBRAHIM, P.P.N. (Perlis).
- .. TUAN JOSEPH UNTING ANAK UMANG, P.B.S. (Sarawak).
- .. TUAN KAM WOON WAH, J.P. (Dilantik).
- .. TUAN KAMARUL ARIFFIN BIN MOHAMED YASSIN (Dilantik).
- .. TUAN HAJI KHALID BIN HAJI ABDULLAH, A.M.N., J.P. (Dilantik).
- .. TAN SRI LEE BOON CHIM, P.S.M., S.M.S. (Dilantik).
- .. DATUK LEE LOY SENG, D.P.M.P., J.P. (Perak).
- .. DR LIM KENG YAIK (Dilantik).
- .. TUAN M. MAHALINGAM (Dilantik).
- .. DATIN HAJAH MAHIMON BINTI HAJI HARUN, S.M.P., A.M.N., J.P. (Pahang).
- .. TUAN HAJI MAHMOUD *alias* MAHMOUD SALIM BIN MOHAMAD (Trengganu).
- .. TUAN MICHAEL WONG KUAN LEE (Dilantik).
- .. TUAN HAJI MOHD. AMIN BIN HAJI YAAKUB, P.M.K. (Kelantan).
- .. TAN SRI HAJI MOHD. GHAZALI BIN HAJI JAWI, P.M.N., D.P.C.M. (Dilantik).
- .. DATUK MOHD. TAHIR BIN ABDUL MAJID, D.P.M.S., S.M.S., K.M.N., P.J.K. (Dilantik).
- .. DATUK NGAU KEN LOCK, J.M.N., S.M.P., P.J.K., J.P., Datuk Kurnia Panglima Raja (Pahang).
- .. TUAN HAJI NORDIN BIN PESAH, A.M.N., J.P., P.J.K. (Negeri Sembilan).
- .. TUAN OH SIEW AUN, J.P. (Pulau Pinang).
- .. TOK PANGKU PANDAK HAMID BIN PUTEH JALI, P.J.K. (Dilantik).
- .. DATUK V. PONNUSAMY PILLAI, D.P.M.P., K.M.N., P.M.P., P.J.K., J.P. (Dilantik).
- .. RAJA DATUK NONG CHIK BIN RAJA ISHAK, D.P.M.S., J.S.M., S.M.S., P.J.K. (Selangor).
- .. DATUK DR C. SINNADURAI, P.S.D., P.N.B.S., D.P.M.P., J.M.N., S.M.B., P.J.K. (Dilantik).
- .. PUAN HAJAH SALMAH BINTI SHEIKH HUSSEIN, A.M.N. (Dilantik).
- .. DATUK STEPHEN ROBERT EVANS, P.G.D.K., J.P. (Sabah).
- .. DATUK SYED HASSAN AIDID, D.P.M.N., J.M.N., P.J.K., J.P. (Pulau Pinang).
- .. TUAN TING MING HIA *alias* TING MING HOI (Sarawak).
- .. PUAN HAJAH TOM SAODAH BINTI HAJI OTHMAN, A.M.N., P.P.N. (Kedah).
- .. TUAN V. S. M. VELLAYAPPA, S.D.K., A.M.N., J.P. (Kedah).
- .. DATUK DR WEE KHOON HOCK, D.P.M.K., A.K., Datuk Kaya Pati (Dilantik).
- .. TUAN WONG KIE NAI (Dilantik).
- .. TUAN YAP PENG *alias* YAP PIAN TAU (Selangor).
- .. TAN SRI DATUK YEH PAO TZU, P.S.M., P.G.D.K., A.M.N. (Sabah).
- .. PUAN ZAWIAH BINTI ABDULLAH, P.J.K., P.P.N. (Trengganu).

DEWAN NEGARA

PEGAWAI-PEGAWAI KANAN

Pemangku Setiausaha Dewan Negara: Haji A. Hasmuni bin Haji Hussein.

Penolong Kanan Setiausaha: Mohd. Salleh bin Abu Bakar.

Penolong Setiausaha: Ghazali bin Haji Abd. Hamid.

BAHAGIAN PENYATA RASMI PARLIMEN

Penyunting: Yahya Manap.

Penolong Penyunting: P. B. Menon.

Penolong Penyunting: Osman bin Sidik.

Pemberita-pemberita:

N. Ramaswamy.

Louis Yeoh Sim Ngoh.

Abdul Rahman bin Haji Abu Samah

Suhor bin Husin.

Amran bin Ahmad.

Mohd. Saleh bin Mohd. Yusof.

Margaret Chye Kim Lian.

Puan Ng Chong Kin.

Puan Kong Yooi Thong.

Juliah binti Awam.

Supiah binti Dewak.

Ismail bin Hassan.

Shamsiah binti Mohd. Yusof.

Kalsom binti Ghazali.

MALAYSIA

DEWAN NEGARA

Jumaat, 13hb Januari, 1978

Mesyuarat dimulakan pada pukul 2.30 petang

DOA

(Tuan Yang di-Pertua *mempengerusikan Mesyuarat*)

PENGUMUMAN YANG
DI-PERTUAPERUTUSAN DARIPADA DEWAN
RAKYAT

Tuan Yang di-Pertua: Ahli-ahli Yang Berhormat, saya telah menerima suatu Perutusan daripada Dewan Rakyat yang meminta Dewan Negara mempersetujukan Rang Undang-undang yang telah diluluskan oleh Dewan tersebut.

Saya jemput Setiausaha membacakan Perutusan itu sekarang.

(*Setiausaha membacakan Perutusan*)

“12hb Januari, 1978

Tuan Yang di-Pertua,

Dewan Rakyat telah meluluskan Rang Undang-undang yang berikut dan meminta Dewan Negara mempersetujukannya :

- (1) Rang Undang-undang Mahkamah Rendah (Pindaan);
- (2) Rang Undang-undang Jalan, Parit dan Bangunan (Pindaan); dan
- (3) Rang Undang-undang Kerajaan Tempatan (Pindaan).

Tandatangan,
Yang di-Pertua Dewan Rakyat”.

URUSAN MESYUARAT

Timbalan Menteri Pelajaran (Tuan Haji Salleh bin Jafaruddin): Tuan Yang di-Pertua, saya mencadangkan supaya Rang Undang-

undang yang tersebut di dalam Perutusan dibaca kali yang kedua dan ketiganya di Mesyuarat ini. Rang Undang-undang itu adalah seperti di bawah ini:

- (1) Rang Undang-undang Mahkamah Rendah (Pindaan);
- (2) Rang Undang-undang Jalan, Parit dan Bangunan (Pindaan); dan
- (3) Rang Undang-undang Kerajaan Tempatan (Pindaan).

Tuan Yang di-Pertua: Baiklah.

JAWAPAN-JAWAPAN MULUT
BAGI PERTANYAAN-
PERTANYAAN

DOKTOR VETERINAR

1. Dato' V. Ponnusamy Pillai minta Perdana Menteri menyatakan mengikut Akta Doktor Veterinar 1974, pegawai-pegawai yang mempunyai Ijazah dalam Ilmu Haiwan dari luar negeri seperti Australia, Kanada, New Zealand, United Kingdom dan Indonesia adalah dianggap sebagai Pegawai Haiwan di bawah seksyen-kecil 3 (a) Fasal II Bahagian III Akta tersebut dan dimasukkan ke dalam Kumpulan Pengurusan dan Iktisas (Managerial and Professional Group) di bawah Bahagian I Perkhidmatan Kerajaan, sedangkan pegawai-pegawai yang mempunyai Ijazah dalam Ilmu Haiwan dari Pakistan, Bangladesh, Ceylon dan India dianggap sebagai Penolong Pegawai Haiwan di bawah seksyen-kecil 3 (b) Fasal II Bahagian III Akta yang sama dan telah dimasukkan ke dalam Kumpulan Kerja dan Separa Iktisas (Executive and Sub-Professional Group) Bahagian II Perkhidmatan Kerajaan. Oleh kerana kedua-dua kumpulan pegawai ini ialah Doktor Veterinar (Veterinary Surgeons) apakah tindakan telah diambil oleh Kerajaan

untuk membetulkan anomali ini supaya pegawai-pegawai yang mempunyai Ijazah dalam Ilmu Haiwan dari negeri-negeri Pakistan, Bangladesh dan Ceylon dapat dimasukkan ke dalam Kumpulan Pengurusan dan Iktisas, dan bukan di dalam kumpulan Kerja dan Separa Iktisas supaya mereka boleh mendapat kemudahan-kemudahan yang telah ditahan lama bagi mereka dan menyatakan juga bagaimanakah boleh diadakan dua bahagian Doktor-doktor Haiwan.

Timbalan Perdana Menteri (Dato' Seri Dr Mahathir bin Mohamad): Tuan Yang di-Pertua, adalah benar bahawa Jadual kepada Akta Doktor Veterinar, 1974 mengandungi senarai kelulusan dalam bidang kedokteran veterinar di dalam 2 seksyen seperti yang dinyatakan oleh Ahli Yang Berhormat. Penjelasan mengenai perbezaan kelulusan dalam Bahagian I dan Bahagian II Jadual kepada Akta Doktor Veterinar itu telah diberi di perenggan 4 di bawah huraian Rang Undang-undang Kedokteran Veterinar, 1974 oleh Yang Berhormat Menteri Pertanian Malaysia tatkala beliau mengemukakan bacaan kali kedua Rang Undang-undang tersebut di dalam Dewan ini.

Perlantikan Doktor Veterinar ke dalam Perkhidmatan Kerajaan adalah dijalankan mengikut dua Sekim perkhidmatan yang berasingan menurut kelulusan masing-masing iaitu Pegawai Haiwan Bahagian I hendaklah Doktor Veterinar yang memiliki kelulusan Ijazah Iktisas yang diiktiraf oleh Kerajaan sekurang-kurangnya setaraf dengan Ijazah Kepujian Universiti Malaya ataupun Universiti Pertanian Malaysia dan kelulusan-kelulusan Ijazah adalah di dalam seksyen I Jadual kepada Akta Doktor Veterinar, 1974. Dalam Bahagian II Penolong Pegawai Haiwan adalah dilantik dari Doktor Veterinar yang memiliki Ijazah Iktisas yang diiktiraf oleh Kerajaan dengan nilai diploma yang setaraf dengan Diploma Universiti Pertanian Malaysia ataupun Universiti Teknologi Malaysia. Kelulusan-kelulusan itu adalah seperti di dalam seksyen II Jadual Akta Doktor Veterinar.

Walaupun Akta Doktor Veterinar membenarkan Doktor-doktor Veterinar yang telah berdaftar menjalankan praktis Doktor Veterinar dengan tidak mengira kelulusan yang dimiliki, dalam Perkhidmatan Kerajaan tugas-tugas berkenaan yang dijalankan pada amnya adalah demikian tetapi tanggungjawab yang dipikul oleh Pegawai Haiwan. Perbezaan di

antara Sekim Perkhidmatan bagi Pegawai Haiwan dengan Sekim Perkhidmatan bagi Penolong Pegawai Haiwan itu tidak dianggap sebagai anomali oleh Kerajaan. Di bawah laporan Jawatankuasa Kabinet yang mengesyorkan prinsip-prinsip tanggagaji bersih yang berasaskan kepada kelulusan dan nilai kelulusan serta tugas dan tanggungjawab berbagai-bagai jawatan Kerajaan itu mengekalkan perbezaannya sebagai sewajarnya. Oleh itu, Kerajaan tidak bercadang untuk menyamakan kedua-dua sekim perkhidmatan yang berasingan.

Datuk V. Ponnusamy Pillai: Tadi Yang Amat Berhormat Timbalan Perdana Menteri ada memberi jawapan. Saya mengucapkan terima kasih kepada beliau.

Tuan Yang di-Pertua, soalan tambahan. Penuntut-penuntut yang lulus dalam Sains Veterinar dalam kedua-dua kategori dalam negeri ini menjalani latihan yang sama serta kursus yang sama lama. Kita juga mengiktiraf penuntut-penuntut dalam kategori kedua. Jika begitu, mengapa terdapat perbezaan dalam taraf dan tanggagaji mereka? Adakah perbezaan ini disebabkan oleh perbezaan dalam kebolehan penjawat-penjawat? Adakah universiti-universiti di Pakistan, Bangladesh, India dan Ceylon itu lebih rendah mutunya daripada universiti-universiti di United Kingdom, Kanada atau Australia.

Datuk Seri Dr Mahathir bin Mohamad: Tuan Yang di-Pertua, sebenarnya mereka yang diterima untuk kursus-kursus yang diadakan di setengah-setengah universiti di India mempunyai kelulusan yang lebih rendah lagi daripada mereka yang diterima untuk kursus-kursus di Kanada, United Kingdom dan juga di Malaysia iaitu untuk kursus-kursus di India dan Pakistan kadangkala memadai dengan kelulusan M.C.E. sahaja sedangkan untuk memasuki kursus-kursus di Malaysia dan juga di United Kingdom dan lain-lain tempat mereka memerlukan kelulusan H.S.C. yang mana ini bermakna bahawa mereka yang masuk kursus-kursus ini telah mendapat lebih pelajaran selama dua tahun dan sudah tentu kebolehan mereka sudahpun meningkat.

Sungguhpun kursus itu memberi mata pelajaran yang sama tetapi kemungkinannya ialah taraf pencapaian mata pelajaran itu tidaklah sama iaitu kalau seseorang itu mengikuti kursus veterinarinya hanya mempunyai banyak peringkat dan semata-mata

dengan melalui kursus veterinary tidak bermakna bahawa mereka sudah mencapai tingkatan yang sama. Oleh sebab itu, Kerajaan tidak dapat mengiktiraf kelulusan yang berbeza ini sebagai sama.

LEMBAGA PENASIHAT UNDANG-UNDANG

2. Datuk Haji Ahmad bin Arshad minta Perdana Menteri menyatakan jumlah Lembaga Penasihat Undang-undang di bawah Fasal 151 (2) Perlembagaan Persekutuan dan nyata tugasnya.

Timbalan Menteri di Jabatan Perdana Menteri (Datuk Seri Haji Kamaruddin bin Mohd. Isa): Tuan Yang di-Pertua, saya mohon izin bagi pihak Yang Amat Berhormat Perdana Menteri untuk menjelaskan.

Tuan Yang di-Pertua, bagi menjawab soalan Ahli Yang Berhormat itu, saya ingin memaklumkan bahawa terdapat 2 buah Lembaga Penasihat Undang-undang di bawah Perkara 151 (2) Perlembagaan Persekutuan.

Mengenai tugas-tugas Lembaga Penasihat Undang-undang ini, perkara ini adalah jelas terkandung di dalam Perkara 151 (1) (b) Perlembagaan Persekutuan, seksyen 12 dan 13 Akta Keselamatan Dalam Negeri, 1960 serta seksyen 6 dan 7 Ordinan Darurat (Ketenteraman Awam dan Mencegah Jenayah) 1969.

Datuk Haji Ahmad bin Arshad: Tuan Yang di-Pertua, dalam dua lembaga ini saya ingin tahu daripada Yang Berhormat Menteri adakah termasuk salah seorang daripada ahli Majlis Peguam dalam negeri kita ini.

Datuk Seri Haji Kamaruddin bin Haji Mohd. Isa: Tuan Yang di-Pertua, ahlinya adalah yang telah dipilih.

Tuan Yang di-Pertua, izinkan saya menjelaskan, dua buah Lembaga Penasihat Undang-undang yang dimaksudkan itu adalah satu untuk tahanan-tahanan di bawah Akta Keselamatan Dalam Negeri dan lembaga yang satu lagi adalah untuk tahanan-tahanan di bawah Ordinan Darurat Ketenteraman Awam dan Mencegah Jenayah 1969.

Pengerusi, Lembaga Penasihat Undang-undang ini adalah seramai 3 orang iaitu 2 orang pengerusi sepenuh masa (full-time) dan seorang pengerusi sambilan (part-time).

Lembaga-lembaga Penasihat ini boleh dipengerusikan oleh mana-mana 3 orang pengerusi sepenuh masa dan 2 orang pengerusi lagi mempengerusikan Lembaga Penasihat yang satu lagi. Lembaga tersebut mengandungi seorang pengerusi dan 2 orang ahli. Ahli-ahli adalah dipilih oleh Pengerusi Lembaga daripada sejumlah 4 orang ahli-ahli Lembaga Penasihat yang pertama dan daripada 5 orang ahli-ahli Lembaga Penasihat yang satu lagi berdasarkan kepada roster system.

Tugas-tugas Lembaga Penasihat Undang-undang ini adalah seperti berdasarkan kepada:

- (i) Perkara 151 (1) (b) Perlembagaan Persekutuan,
- (ii) Seksyen 12 dan 13 Akta Keselamatan Dalam Negeri, 1960,
- (iii) Seksyen 6 dan 7 Ordinan Darurat (Ketenteraman Awam dan Mencegah Jenayah) 1969.

Ahli-ahli daripada Lembaga ini adalah dipilih oleh kuasa pengerusi tersebut.

PENANAMAN UBI KENTANG, BAWANG DAN CABAI

3. Tuan Ibrahim bin Haji Yaacob minta Menteri Pertanian menyatakan samada Kementerian beliau akan mengalakkan penanaman ubi kentang bawang (kecil dan besar), bawang putih dan cabai di negara kita dan jika ia, bila dan jika tidak, mengapa.

Timbalan Menteri Pertanian (Tuan Edmund Langgu anak Saga): Tuan Yang di-Pertua, potensi penanaman ubi kentang, bawang merah, bawang putih dan cili secara besar-besaran memang ada, tetapi sebelum tanaman secara besar-besaran ini digalakkan, maka perlulah dijalankan penyelidikan terlebih dahulu. Tanggungjawab ini sedang dijalankan oleh MARDI.

Dalam pada itu di mana sesuai tanaman-tanaman itu memang digalakkan. Umpamanya, di bawah rancangan subsidi input dan memperbagaikan pertanian di bawah kelolaan Jabatan Pertanian, bantuan diberi berupa mata benda seperti benih, baja dan lain-lain input bernilai tidak lebih dari \$450 seekar bagi bawang merah dan \$150 seekar bagi cili. Ahli-ahli koperasi peladang pula telah dapat menanam 29 ekar bawang merah dan 596 ekar cili dalam tahun 1977.

Datuk Haji Ahmad bin Arshad: Tuan Yang di-Pertua, soalan tambahan. Saya minta penjelasan penanaman ubi kentang ini di negeri mana telah dibuat dan berapa ekar yang telah dicubakan.

Tuan Edmund Langgu anak Saga: Tuan Yang di-Pertua, saya minta notis.

MONUMEN LAMA DAN TAPAK TANAH BERSEJARAH

4. Tuan Chua Ching Cheng minta Menteri Kebudayaan dan Sukan menyatakan samada beliau akan mengistiharkan bangunan-bangunan bersejarah seperti bangunan (a) Pejabat Keretapi Tanah Melayu, Kuala Lumpur; (b) Bangunan Sultan Abdul Samad; (c) Gereja St. Mary; (d) Kelab Selangor; (e) Pejabat Pos Besar; (f) Dewan Bandaraya; (g) Jabatan Kerja Raya; (h) Bank Pertanian; (i) Mahkamah Tinggi; (j) Jabatan Penerangan dan (k) Masjid Jame' sebagai kawasan terpelihara untuk memelihara dan mengekalkan serangkaian bangunan lama yang bersejarah dan berbentuk senibina bercorak Malaysia.

Menteri Kebudayaan, Belia dan Sukan (Datuk Abdul Samad bin Idris): Tuan Yang di-Pertua, Jabatan Muzium menerusi Kementerian Kebudayaan, Belia dan Sukan memang bercadang hendak mengistiharkan bangunan-bangunan bersejarah di Wilayah Persekutuan sebagai Monumen Lama dan Tapaktanah Bersejarah. Menurut kuasa yang diberi oleh Akta Bendapurba, 1976 yang menyebut:

Bagian IV

MONUMEN LAMA DAN TAPAK- TANAH BERSEJARAH

15 (1) Menteri boleh dengan perintah mengistiharkan sesuatu Monumen sebagai Monumen lama dan sesuatu tapaktanah bersejarah dan boleh menentukan kawasan-kawasan Monumen dan tapaktanah itu.

Dengan syarat bahawa jika Monumen dan tapaktanah bersejarah itu terletak dalam sesuatu Negeri, persetujuan Pihak Berkuasa Negeri hendaklah didapati dahulu.

Di Wilayah Persekutuan di antara bangunan-bangunan bersejarah yang dicadang hendak diistiharkan ialah:

- (a) Bangunan Sultan Abdul Samad
- (b) Stesyen Keretapi
- (c) Pejabat Keretapi Tanah Melayu
- (d) Dewan Bandaraya
- (e) Pejabat Pos Besar
- (f) Jabatan Penerangan
- (g) Mahkamah Tinggi
- (h) Bank Pertanian
- (i) Jabatan Kerja Raya Selangor
- (j) Masjid Jame'
- (k) Gereja St. Mary

Sebelum pengisytiharan ini dapat dilakukan pihak Kementerian mesti meminta kelulusan dari Jumaah Menteri dahulu seperti yang diperuntukan dalam Akta Bendapurba 1976.

Untuk pengetahuan Ahli-ahli Yang Berhormat setakat ini Kerajaan telah mengisytiharkan sejumlah lapan belas buah bangunan bersejarah dan tapaktanah bersejarah di lima negeri iaitu Melaka 13, Pahang 1, Perak 1, Pulau Pinang 1 dan Selangor 2. Dari masa ke masa banyak lagi bangunan-bangunan bersejarah dan tapaktanah bersejarah yang akan diisytiharkan.

PAPAN TANDA DALAM BAHASA MALAYSIA

5. Puan Hajjah Salmah binti Sheikh Hussein minta Menteri Kerajaan Tempatan dan Wilayah Persekutuan menyatakan apakah tindakan yang berkesan yang telah diambil untuk menggalakkan gedung-gedung perniagaan dan kedai-kedai di Kuala Lumpur dan bandar-bandar besar yang lain di negara ini supaya memperluaskan penggunaan Bahasa Malaysia di papan-papan tanda perniagaan di kedai-kedai mereka demi untuk menjaga taraf Bahasa Malaysia sebagai bahasa rasmi di negara ini.

Timbalan Menteri Kerajaan Tempatan dan Wilayah Persekutuan (Tuan S. Subramaniam): Tuan Yang di-Pertua, setakat ini belum ada Undang-undang yang menghendaki semua papan-papan tanda dan iklan-iklan ditulis dalam Bahasa Malaysia. Menyedari hakikat ini, Kementerian Kerajaan Tempatan dan Wilayah Persekutuan sedang menyediakan satu Rang Undang-undang yang

dipanggil "City of Kuala Lumpur (Advertisements) By-law."

Di antara peruntukan-peruntukan yang terdapat di dalam Undang-undang Kecil tersebut ialah:

- (a) Bahasa Malaysia hendaklah digunakan bagi semua jenis iklan, samada ianya sahaja atau bersama-sama dengan apa-apa bahasa lain.
- (b) Sekiranya Bahasa Malaysia digunakan bersama-sama apa-apa bahasa lain, huruf-huruf bagi perkataan-perkataan dalam Bahasa Malaysia hendaklah berukuran tidak lebih kecil daripada huruf-huruf atau "characters" perkataan-perkataan dalam bahasa atau bahasa-bahasa yang lain itu dan Bahasa Malaysia hendaklah ditunjukkan dengan cara yang lebih mudah lagi.
- (c) Jika sesuatu iklan telah dipamirkan mengikut Undang-undang Kecil (Iklan) Perbandaran Kuala Lumpur, 1954, samada berlesen atau tidak, iklan tersebut hendaklah diubahsuai, dipinda atau diganti supaya mematuhi undang-undang baru.
- (d) Ubahsuai atau pindaan itu bolehlah dibuat dengan mengadakan iklan-iklan tambahan dalam Bahasa Malaysia.

Walau bagaimanapun, sambil menunggu Undang-undang Kecil (Iklan) diluluskan dan dikuatkuasakan, Dewan Bandaraya Kuala Lumpur telah mengamalkan satu dasar yang sekarang masih berjalan, bahawa lesen untuk papan-papan tanda atau iklan tidak akan dikeluarkan melainkan Bahasa Malaysia digunakan dan diberi keutamaan yang sewajarnya.

Tuan Haji Mohd. Amin bin Haji Yaakub: Tuan Yang di-Pertua, bolehkah Yang Berhormat Timbalan Menteri menerangkan adakah Rang Undang-undang yang dicadangkan itu hanya dikenakan bagi Wilayah Kuala Lumpur sahaja atau meliputi semua pihak-pihak yang berkuasa tempatan di seluruh Malaysia dalam pelaksanaan Rang Undang-undang yang akan dicadangkan itu?

Tuan S. Subramaniam: Tuan Yang di-Pertua, Rang Undang-undang yang sebutkan tadi ialah untuk dikuatkuasakan dalam Dewan Bandaraya atau Wilayah Persekutuan. Walau bagaimanapun, di tempat-tempat lain dasar seperti yang saya kata bahawa Bahasa Malaysia hendak digunakan seperti yang

tersebut dalam (a), (b), (c) dan (d) sedang dikuatkuasakan dan kita akan mengambil tindakan yang sewajarnya untuk menguatkuasakan itu.

Tuan Kamarul Ariffin bin Mohamed Yassin: Tuan Yang di-Pertua, dalam jawapan Yang Berhormat Timbalan Menteri tadi beliau menyatakan satu Rang Undang-undang akan disediakan untuk mengenakan syarat tertentu berkenaan dengan iklan. Saya suka bertanya di sini berkenaan dengan takrif iklan yang dimaksudkan, adakah iklan itu termasuk juga nama papan tanda seperti yang dinyatakan dalam soalan itu ataupun hanya dikhaskan untuk iklan sahaja?

Tuan S. Subramaniam: Tuan Yang di-Pertua, Rang Undang-undang yang saya sebutkan dalam jawapan itu termasuklah papan tanda nama satu-satu syarikat.

JENTERA TUAI PADI

6. Puan Hajjah Tom Saodah binti Haji Othman minta Menteri Pertanian menyatakan memandangkan penggunaan pembajak moden bagi menuai padi dan sebagainya mendapat sambutan daripada kalangan petani-petani di luar bandar samada beliau sedar akan masaalah yang dihadapi oleh mereka disebabkan kekurangan bilangan pembajak tersebut yang terdapat di setiap kawasan. Buah padi masak dengan sekali gus dan oleh kerana ia tidak dapat dituai dengan segera disebabkan pembajak yang ada terhad bilangannya maka pokok-pokok padi reput dan buah padi luruh begitu sahaja; jika sedar, adakah Kementerian bercadang menambahkan bilangan pembajak bagi setiap kawasan dan jika ya, bila.

Tuan Edmund Langgu anak Saga: Tuan Yang di-Pertua, mungkin jentera yang dimaksudkan oleh Ahli Yang Berhormat itu ialah penggunaan jentera tuai padi di kawasan Muda.

Di kawasan Muda, walaupun penggunaan jentera ini mendapat sambutan dari kalangan petani, tetapi setakat ini penggunaannya adalah terbatas oleh kerana teknologi ini baru sahaja diperkenalkan. Corak topografi sesuatu kawasan dan kesan-kesan penggunaan jentera tersebut secara meluas adalah juga menjadi penentu utama.

Jentera-jentera yang ada, samada milik swasta atau yang dibeli oleh Kerajaan, tidak boleh dibawa masuk ke kawasan bendang-bidang tanah dalam atau yang terletak di tempat-tempat terpencil dan jalan masuk sukar. Walau bagaimanapun, bilangan jentera-jentera tuai itu dijangka akan bertambah dalam musim-musim yang akan datang, tetapi perlu berhati-hati supaya buruh-buruh pertanian yang ada sekarang tidak kehilangan mata pencarian mereka akibat penggunaan jentera untuk menuai padi ini.

BEKALAN AIR DI MUSIM KEMARAU

7. Tuan M. Mahalingam minta Menteri Kerjaraya dan Kemudahan-kemudahan Awam menyatakan memandangkan kerap kali berlaku catuan dan memberhentikan bekalan air terutama pada musim kemarau samada Kementerian telah menjalankan kajian Hydrolic bagi salur air dari bumi untuk mengatasi masaalah ini.

Menteri Kerjaraya dan Kemudahan-kemudahan Awam (**Datuk Haji Abdul Ghani Gilong**): Tuan Yang di-Pertua, untuk makluman Ahli Yang Berhormat, Kementerian saya telah menjalankan kajian Hydrolic untuk menyalur air dari bumi sebagai satu cara untuk mengatasi kekurangan bekalan air di kawasan-kawasan yang senantiasia mengalami keadaan kemarau. Walau bagaimanapun, setakat ini dari kajian-kajian yang dibuat didapati bahawa bekalan air sedemikian tidak praktik dan "reliable" oleh kerana bekalan air dari bumi sangat sedikit untuk dijadikan sumber bekalan air.

KECEMARAN AIR/UDARA

8. Puan Zawiyah binti Abdullah minta Menteri Sains, Teknologi dan Alam Sekitar menyatakan untuk mengelakkan kecemaran air dan udara, Kementerian telah mengambil langkah mengenakan lesen-lesen kepada kilang-kilang kelapa sawit dan memandangkan kilang getah MARDEC juga satu punca kecemaran air, adakah pihak Kementerian akan mengenakan lesen yang sama kepada kilang-kilang ini untuk mengawal kecemaran.

Setiausaha Parlimen Kementerian Sains, Teknologi dan Alam Sekitar (Tuan Law Hieng Ding): Tuan Yang di-Pertua, saya mengucapkan terima kasih kepada Ahli Yang Berhormat atas minatnya terhadap masalah-masalah pencemaran.

Mengenai peraturan-peraturan untuk mengawal effluen kelapa sawit yang telah diwartakan dalam *Warta* Kerajaan atas nasihat Majlis Kualiti Alam Sekeliling, saya suka memaklumkan bahawa masih belum lagi lesen-lesen dikeluarkan kepada kilang kelapa sawit.

Menjawab soalan mengenai kilang-kilang getah kepunyaan MARDEC, ingin saya memaklumkan bahawa peraturan-peraturan kawalan berasingan akan diwartakan dalam *Warta* Kerajaan tidak lama lagi atas nasihat Majlis Kualiti Alam Sekeliling untuk mengawal effluen-effluen daripada getah blok, dan peraturan-peraturan kawalan ini akan juga dikenakan kepada kilang-kilang getah termasuk kilang-kilang kepunyaan MARDEC kesemuanya 15 buah kilang.

AKTA KESELAMATAN DALAM NEGERI—SABAH/SARAWAK

9. Datuk Haji Ahmad bin Arshad (*di bawah S.O. 23 (2)*) minta Menteri Hal Ehwal Dalam Negeri menyatakan:

- (a) samada hukuman mati telah diperluaskan ke Negeri-negeri Sabah dan Sarawak terhadap sebarang orang atau orang yang didapati salah oleh Mahkamah dan didakwa di bawah Akta Keselamatan Dalam Negeri; dan
- (b) apakah tarikh dan tahun Akta Keselamatan Dalam Negeri diperluaskan ke Sabah dan Sarawak.

Timbalan Menteri Hal Ehwal Dalam Negeri (Tuan Rais Yatim): Tuan Yang di-Pertua, Akta Keselamatan Dalam Negeri, 1960 telah diperluaskan ke Sabah dan Sarawak pada 16hb September, 1963. Dengan perluasan ini kesemua peruntukan di bawah Akta tersebut adalah dipakai di Sabah dan Sarawak sebagaimana juga ianya dipakai dan dikuatkuasakan di Semenanjung.

SYARIKAT MAS—TAMBANG SEN SEBATU

10. Tuan T. S. Gabriel (*di bawah S.O. 23 (2)*) minta Menteri Perhubungan menyatakan samada beliau sedar bahawa tambang sen sebatu dari Sabah ke Kuala Lumpur adalah lebih mahal jika dibandingkan dengan harga dari Kota Kinabalu ke Singapura. Jika sedar

apakah tindakan beliau akan ambil supaya lebih ramai pelancung-pelancung datang ke Kuala Lumpur, mahupun sebaliknya.

Timbalan Menteri Perhubungan (Tuan Mohd. Ali bin M. Shariff): Tuan Yang di-Pertua, saya sedar bahawa tambang sen sebatu dari Sabah ke Kuala Lumpur yang dikenakan oleh Syarikat MAS adalah lebih mahal jika dibandingkan dengan harga tambang dari Kota Kinabalu ke Singapura. Keadaan ini telah timbul kerana pada 1hb Julai, 1976, pihak MAS dengan persetujuan Kerajaan telah mengenakan kenaikan tambang sebanyak 15% bagi semua perkhidmatan dalam negeri. Pihak MAS telah juga bercadang untuk mengenakan kenaikan tambang sebanyak 15% bagi semua perkhidmatan di antara Malaysia dengan Singapura dan pihak Kerajaan Malaysia telah bersetuju dengan cadangan ini. Kenaikan ini adalah perlu bagi menambahkan pendapatan Syarikat MAS memandangkan perbelanjaan dan kos yang telah melambung naik akibat kenaikan harga minyak dan harga barang-barang lain. Tetapi pihak Kerajaan Singapura oleh sebab-sebab yang tertentu tidak membenarkan kenaikan tambang sebanyak 15% itu bagi perkhidmatan-perkhidmatan di antara Singapura dengan Malaysia. Oleh yang demikian, pihak MAS tidak dapat menaikkan tambang di antara Sabah dan Singapura. Dengan itu harga sen sebatu di antara Sabah ke Singapura dan Sabah/K.L. adalah berbeza. Pihak Kerajaan masih berunding dengan Kerajaan Singapura untuk mengatasi masalah ini.

Pihak MAS telahpun melancarkan beberapa perkhidmatan dengan mengenakan tambang lebih murah daripada tambang biasa untuk menggalakkan pelancung-pelancung di antara Sabah, Sarawak dengan Semenanjung Malaysia. Perkhidmatan-perkhidmatan itu adalah perkhidmatan waktu malam dengan tambang potongan tertentu daripada tambang biasa dan tambang berkelompok bagi penerbangan jadual biasa (tidak kurang daripada 10 orang).

Datuk Haji Ahmad bin Arshad: Tuan Yang di-Pertua, soalan tambahan. Adakah Kementerian ini bercadang akan mengkaji semula kenaikan tambang MAS dari Kuala Lumpur ke Sabah bila mana perundingan kita dengan Singapura tidak berjaya?

Tuan Mohd. Ali bin M. Shariff: Tuan Yang di-Pertua, Kementerian ini akan menimbangkan semula tetapi tidak mungkin menurunkan jumlah tambang itu.

Raja Datuk Nong Chik bin Raja Ishak: Tuan Yang di-Pertua, MAS adalah dijamin oleh Kerajaan dan tidak ada jalan lain di antara Sabah dengan Kuala Lumpur melainkan dengan kapal terbang sahaja sebab kapal laut memakan masa yang lebih panjang. Dengan sebab itu, bolehkah atau tidak diberi jaminan tambang itu tidak akan naik lagi. Bolehkah difikirkan lagi sekali iaitu kalau dikehendaki orang-orang Sabah atau Sarawak datang ke Kuala Lumpur lebih banyak lagi, bukan kerana tourist, tetapi warganegara kita, tambang itu mestilah diturunkan. Jika Singapura boleh turunkan atau tidak naikan tambang, apa sebabnya Kerajaan Malaysia menaikkan tambang?

Tuan Mohd. Ali bin M. Shariff: Tuan Yang di-Pertua, biarlah saya bercakap berterus terang bahawa Singapura tidak menyetujui perundingan untuk menaikkan tambang yang dicadangkan bagi penerbangan MAS di antara Malaysia dengan Singapura ialah oleh kerana Singapura cuba menggunakan perundingan ini sebagai satu bargaining power untuk mendapatkan lebih banyak penerbangan Singapura ke mana-mana destinasi di Malaysia. Tetapi walau bagaimanapun, kemudahan diberi kepada penumpang dari Sabah atau Sarawak dengan tambang yang lebih murah iaitu kira-kira 40% kurang daripada tambang biasa iaitu menerusi penerbangan malam dan penerbangan berkelompok dalam mana jika sesuatu rombongan itu tidak kurang daripada 10 orang.

Datuk Haji Abdul Razak bin Haji Husain: Soalan tambahan, Tuan Yang di-Pertua. Adakah Singapura tidak naikan tambang dan tidak bersetuju dengan cadangan Malaysia kerana ada hubungan dengan masalah Concorde tidak diberi kebenaran melalui ruang angkasa Malaysia.

Tuan Mohd. Ali bin M. Shariff: Tuan Yang di-Pertua, saya fikir itu tidak ada kena mengena dengan masalah ini.

Datuk Haji Ahmad bin Arshad: Tuan Yang di-Pertua, dalam jawapan Yang Berhormat Menteri yang berkenaan tadi bolehkah dianggap bahawa Malaysia tidak berjaya

menandingi persaingan tambang dengan penerbangan Singapura?

Tuan Mohd. Ali bin M. Shariff: Tuan Yang di-Pertua, masalah tidak berjaya atau berjaya ini tidak menjadi satu perkara yang boleh menimbulkan masalah baharu.

Raja Datuk Nong Chik bin Raja Ishak: Tuan Yang di-Pertua, Yang Berhormat Menteri menyatakan kerana Singapura hendakkan bargaining power maka dengan sebab itu ia tidak hendak menaikkan tambang di Singapura. Kalau Singapura pulau yang begitu kecil boleh terbang ke London, Tokyo, Perth dan sebagainya dan mempunyai dua tiga buah kapal terbang 747 dan berjaya serta untung. Apa sebabnya Malaysia lebih besar, lebih banyak tempat penerbangan dan dimonopoli betul-betul di antara satu tempat ke satu tempat yang lain dan tidak ada kapal terbang lain yang boleh pergi. Apa sebabnya tidak untung juga? Jadi bolehkah diberi tahu apakah sebabnya, mengapa rugi dan terus rugi seperti yang dikatakan oleh Yang Berhormat Menteri dan bukan oleh Yang Berhormat Timbalan Menteri.

Tuan Mohd. Ali bin M. Shariff: Tuan Yang di-Pertua, bagaimana yang kita tahu Singapura telah lama dan telah established dalam perusahaan penerbangan, namun kita adalah baharu sahaja sejak beberapa tahun kebelakangan ini menjalankan perusahaan penerbangan kita sendiri. Saya rasa sebagai seorang ahli perniagaan, tentulah Ahli Yang Berhormat itu faham bahawa SIA tiada domestic flight atau tiada penerbangan dalam negeri, tetapi kita mempunyai kira-kira 90 tempat-tempat penerbangan dalam negeri dalam mana tiap-tiap destinasi itu berkehendakkan kakitangan yang lengkap, pejabat yang menyebabkan kos perbelanjaan yang harus ditanggung oleh MAS, tidaklah seperti apa yang ditanggung oleh SIA.

PROJEK PERINDUSTRIAN ASEAN

11. Tuan V. V. Aboo minta Menteri Perdagangan dan Perindustrian menyatakan kemajuan yang telah diperbuat di dalam usaha menyiapkan perkara perindustrian yang hendak diadakan oleh lima negara ASEAN.

Timbalan Menteri Perdagangan dan Perindustrian (Tuan Lew Sip Hon): Tuan Yang di-Pertua, seperti Ahli-ahli Yang Berhormat

sedia maklum, bahawa negara-negara ASEAN telah bersetuju untuk memperuntukkan projek-projek perindustrian ASEAN. Projek-projek perindustrian yang telah dipersetujui adalah baja superphosphate di Filipina, injin diesel di Singapura, abu soda (soda ash) di Thailand dan projek baja urea di Indonesia dan Malaysia.

Mengenai projek baja urea yang diperuntukkan di Malaysia, inginlah saya memaklumkan bahawa kajian kemungkinan bagi projek tersebut telahpun siap dan negara-negara anggota ASEAN akan menimbangkan kajian tersebut tidak berapa lama lagi sebelum dilaksanakan.

Mengenai projek baja urea ASEAN di Indonesia, kajian kemungkinannya telah siap dan projek ini telahpun diiktirafkan sebagai projek perindustrian ASEAN yang pertama. Sukalah juga saya memaklumkan bahawa Kerajaan Indonesia sedang mengambil langkah-langkah yang sesuai dari segi penubuhan syarikat dan pembiayaan supaya projek ini dapat dilaksanakan pada bulan April tahun ini.

Bagi projek-projek perindustrian ASEAN di negara-negara Filipina, Singapura dan Thailand, negara-negara tersebut sedang menyiapkan kajian-kajian kemungkinan bagi projek-projek tersebut dan adalah dijangkakan bahawa kajian-kajian tersebut akan dapat disiapkan pada tahun ini juga.

Datuk Haji Abdul Razak bin Haji Husain: Tuan Yang di-Pertua, adakah benar bahawa terdiri kilang baja urea di negeri kita ini kerana ada tarik tali di antara negeri-negeri, kerana satu masa dahulu kilang ini hendak didirikan di Sibu, selepas itu pihak yang berkenaan hendak dirikan pula di Kuantan. Adakah Kerajaan sedar bahawa keadaan ini telah timbul dan adakah masaalah ini telah dapat diatasi?

Tuan Lew Sip Hon: Tuan Yang di-Pertua, masa sekarang cuma dibuat kajian kemungkinan (feasibility studies) yang dibuat oleh Petronas dengan satu syarikat Jepun dan kajian ini baharu sahaja diberi keutamaan. Tetapi sepanjang pengetahuan saya, ini tidak bersangkut tarik tali atas projek ini samada akan didirikan di Negeri Sarawak atau lain-lain negeri.

Datuk Haji Abdul Razak bin Haji Husain: Soalan tambahan, Tuan Yang di-Pertua. Dalam masaalah ini, umum telah mengetahui bahawa, Ketua Menteri Sarawak sendiri sudah berucap dan jawapan telah diberi oleh Setiausaha Kerajaan Negeri Pahang dalam surat khabar. Adakah Kerajaan sedar, oleh sebab perkara ini berlaku maka ia dikendurkan, dilambatkan progress kajian itu supaya kedua-dua Kerajaan Negeri berpendirian dingin, Kerajaan baharu timbulkan di mana tempatnya. Kalau tidak, mengapa Kerajaan tidak boleh terangkan dengan tegas bahawa kita akan didirikan di Sibul atau Pahang, kerana perkara ini melibatkan politik di negara kita di masa akan datang.

Tuan Lew Sip Hon: Tuan Yang di-Pertua, saya minta notis tentang perkara ini, kerana saya tidak tahu tepat dalam perkara ini.

Tuan Haji Mohd. Amin bin Haji Yaakub: Tuan Yang di-Pertua, baharu sekejap tadi kita dengar Yang Berhormat Timbalan Menteri menerangkan bahawa rancangan ini hanya baharu ke peringkat feasibility studies. Bolehkah Yang Berhormat Timbalan Menteri itu menerangkan penyiasatan awal ini ditumpukan di kawasan mana, samada di Malaysia Timur atau di Semenanjung Malaysia?

Menteri Undang-undang (Datuk Seri Haji Hamzah bin Datuk Abu Samah): Tuan Yang di-Pertua, oleh kerana saya banyak terlibat dalam perkara ini, saya suka mengambil bahagian dalam pertanyaan soal jawab ini. Yang sebenarnya perkara kenyataan sebagaimana yang dibangkitkan oleh Yang Berhormat Senator Datuk Razak Husain tadi yang Ketua Menteri Sarawak mengatakan kilang ini patut diadakan di Sarawak. Ini adalah mengikut laporan yang saya anggap salah di dalam berita akhbar mengatakan kita telah mengambil keputusan menempatkan kilang ini di Kuantan. Kenyataan ini telah ujud dalam akhbar selepas press conference yang diadakan di Hotel Hilton di mana selepas persidangan Menteri-menteri Ekonomi saya telah ditanya samada ketetapan telah dibuat menempatkan kilang-kilang ini di mana-mana tempat yang tertentu. Jawapan saya ialah perkara ini belum dikaji lagi dan kalau dibuat kajian, sudah tentu tiga tempat ini akan mendapat pertimbangan, kerana tempat-tempat ini mempunyai gas banyak: Bintulu, Kuantan dan mungkin Trengganu.

Tetapi bila keluar berita dalam surat khabar mengatakan: Saya telah mengatakan kilang ini ditempatkan di Kuantan, itu kenyataan yang salah. Jadi mengikut lapuran yang baharu sahaja dikeluarkan, pihak-pihak yang tertentu telah menentukan tempat di mana kilang ini perlu diadakan. Ini kenyataan yang sebenarnya, Tuan Yang di-Pertua.

Raja Datuk Nong Chik bin Raja Ishak: Tuan Yang di-Pertua, saya tidak kira di mana ditempatkan, tetapi saya tahu di negeri Selangor tidak akan ditempatkan oleh kerana tiada punca-punca minyak. Cuma saya bertanya kilang urea di mana kapasitinya. Saya hendak tahu oleh sebab Indonesia dan Malaysia membuat projek baja urea juga. Jadi kapasiti di Indonesia adakah serupa dengan Malaysia? Sebab di dalam ASEAN ini ada lebih kurang 300 juta manusia pukul rata. Projek ini bukan sahaja untuk Malaysia tetapi juga untuk dieksport ke Philipina, Thailand dan Singapura. Oleh itu, ada atau tidak kita telah berunding dengan Kerajaan Indonesia ataupun mana-mana pihak iaitu kita berkehendakkan capacity kilang ini mestilah serupa, misalnya, Malaysia mengeluarkan 100 tan satu hari, Indonesia pun mesti mengeluarkan 100 tan satu hari, kalau tidak kita rugi; Singapura mendapat injin disel ini tidak ada syer dengan Filipina atau dengan kita, boleh atau tidak dibuat begitu dalam rundingan kita.

Datuk Seri Haji Hamzah bin Datuk Abu Samah: Tuan Yang di-Pertua, perkara capacity ini memang telah dikaji dengan mendalam terutamanya Menteri Perindustrian Indonesia dengan saya selaku pada masa itu Menteri Perdagangan dan Perindustrian Malaysia iaitu dua negara yang telah diberi kesempatan untuk menubuhkan kilang urea ASEAN ini. Dan perkara capacity sebagaimana yang dibangkitkan oleh Ahli Yang Berhormat memang dikaji dengan mendalam malahan saya telah menyatakan kebimbangan pihak Malaysia kepada Indonesia dengan adanya kilang urea ASEAN di Indonesia dan di sini mungkin membanyakkan bilangan urea yang mungkin tidak dapat diedarkan. dijual bukan sahaja di benua Asia bahkan di ASEAN. Saya telah menyatakan kepada Menteri Perindustrian Indonesia supaya menunggu terlebih dahulu laporan yang dibuat oleh syarikat ini. Kalau laporan ini mengatakan dalam pada ada dua kilang urea di

Indonesia dan Malaysia kita masih ada lagi pasaran, kalau tidak di Asia sekurang-kurangnya di ASEAN kita juga akan menjalankan projek urea ASEAN di Malaysia ini.

Untuk makluman Ahli-ahli Yang Berhormat di sini laporan ini telah disiarkan dan telah dibincangkan dengan mendalamnya di sidang Jemaah Menteri baharu-baharu ini dan didapati bahawa dengan adanya dua kilang ini mengikut lapuran ini masih ada lagi peluang pasaran sekurang-kurangnya di peringkat ASEAN. Jadi, Jemaah Menteri telah mengambil keputusan dengan adanya kenyataan yang semacam ini bahawa kita akan meneruskan projek urea ini di Malaysia yang akan menampung keperluan negara kita dan juga setengah negara-negara ASEAN, apabila didirikan sebagai kilang urea ASEAN.

Datuk Haji Abdul Razak bin Haji Husain: Tuan Yang di-Pertua, saya berterima kasih kerana Yang Berhormat telah menerangkan. Tetapi tidaklah dikaji pada awal dahulu, mengapa kita pilih kilang baja urea ini didirikan di Malaysia sedangkan Indonesia satu, kita satu. Baja urea ini ada sejarahnya, pada zaman pemerintahan Perdana Menteri Y.M. Tunku Abdul Rahman Putra Al-haj dahulu sudah tidak mahu didirikan kilang baja urea dan terlibat seorang Menteri meletakkan jawatan. Sekarang penyakit lama itu timbul kembali, maka patut dikaji supaya kita cari perusahaan lain yang lebih munafaat kepada kita.

Datuk Seri Haji Hamzah bin Datuk Abu Samah: Tuan Yang di-Pertua, jawapannya senang sahaja. Negara kita adalah mengeluarkan gas yang banyak yang perlu digunakan. Kalau kita tidak mengadakan kilang urea gas ini terbuang sahaja. Oleh kerana itu kita tunggu laporan daripada syarikat ini dan apabila syarikat ini mengatakan bahawa ada pasaran dengan adanya dua kilang di Indonesia dan di Malaysia kita mengambil keputusan pada kita buang sahaja gas yang begitu banyak dan saya dengar usianya atau masanya keluar lebih lama daripada minyak, baik kita adakan kilang. Ini bermakna kita boleh membekalkan bukan sahaja untuk negara kita yang memerlukan banyak urea bahkan juga negara-negara ASEAN yang lain.

Datuk Haji Ahmad bin Arshad: Tuan Yang di-Pertua, adakah benar berlaku satu perkembangan baharu dalam projek ASEAN ini iaitu tiga negara ini kurang minat hendak melaksanakan projek-projek yang telah ditentukan kepada negara ini iaitu Singapura, Thailand dan Filipina. Adakah benar keadaannya begini?

Datuk Seri Haji Hamzah bin Datuk Abu Samah: Ini benar, Singapura telah menarik diri daripada mengeluarkan injin disel kerana Indonesia tidak suka membenarkan masuk injin disel yang dikeluarkan daripada Singapura di peringkat-peringkat yang tertentu. Dengan keadaan semacam ini Singapura mendapati tidak berfaedah kalau sekiranya dia meneruskan projek membuat injin disel. Tentang projek phosphate Filipina mendapati kalau dia meneruskan juga projek ini dia terpaksa membawa masuk bahan-bahan mentah untuk mengeluarkan phosphate di Filipina dan dengan itu dia telah menarik diri juga daripada mengadakan kilang phosphate dan telah mengambil keputusan supaya mengadakan kilang membuat kertas sebagaimana yang sedang berjalan juga di Filipina pada masa ini.

Raja Datuk Nong Chik bin Raja Ishak: Saya berterima kasih kepada Yang Berhormat Menteri yang berkenaan dengan keterangan berkenaan dengan capacity tadi. Tetapi saya berkehendakkan, boleh atau tidak dirundingkan dengan Kerajaan Indonesia iaitu capacity atau tenaganya itu sama, Indonesia 100 tan satu hari, kita 100 tan satu hari. Kalau tidak nanti oleh kerana Kerajaan Indonesia lebih besar, lebih luas, lebih banyak, dia boleh telan kita, kerana dia boleh mengeluarkan lebih banyak dan lebih murah kosnya. Boleh atau tidak Indonesia dan Malaysia berpakat menyamakan pengeluaran kilang-kilangnya.

Datuk Seri Haji Hamzah bin Datuk Abu Samah: Tuan Yang di-Pertua, di dalam mesyuarat Jemaah Menteri baharu-baharu ini satu daripada perkara yang telah diputuskan apabila kita telah mengambil keputusan mengadakan juga kilang urea ASEAN di sini perkara ini akan dibawa kepada persidangan Menteri-menteri Ekonomi yang akan diadakan dalam masa satu dua bulan ini dan perkara penentuan capacity yang dikeluarkan oleh Indonesia dan Malaysia ini akan dirundingkan secara adik beradik

supaya jangan berbangkit keadaan sebagai-mana kata Ahli Yang Berhormat tadi sebuah negeri menelan sebuah negeri yang lain. Insya Allah perkara ini akan dibincangkan oleh Menteri yang berkenaan di dalam Persidangan Menteri Ekonomi tidak lama lagi.

RUMAH AWAM KOS RENDAH

12. Datuk Syed Hassan Aidid minta Menteri Perumahan dan Kemajuan Perkampungan menyatakan peratus rumah-rumah harga murah yang dibina oleh Kerajaan telah diduduki oleh Bumiputra di tiap-tiap Negeri di Semenanjung Malaysia sehingga sekarang.

Timbalan Menteri Perumahan dan Kemajuan Perkampungan (Dato' Haji Ramli bin Omar): Tuan Yang di-Pertua, soalan Ahli Yang Berhormat ini adalah tidak berapa jelas oleh kerana :

- (a) ia tidak menerangkan apa yang dimaksudkan dengan rangkai kata "rumah-rumah harga murah" itu; dan
- (b) ia tidak menentukan dari sejak bila statistik itu perlu dikira.

Kerajaan Persekutuan dan Kerajaan-kerajaan negeri mempunyai berbagai-bagai agensi yang terlibat dalam pembinaan rumah. Ada yang dibina oleh agensi-agensi itu sendiri dan ada pula yang dibina melalui usahasama. Ada yang dijual dan ada pula yang disewakan. Untuk mengelakkan kekeliruan kepada orang ramai istilah-istilah tertentu telah ditetapkan sebagai berikut :

- (a) Rumah Awam Kos Rendah (Public Low Cost Houses) ialah rumah yang dibina oleh Kerajaan untuk golongan berpendapatan rendah yang dijual atau disewakan tanpa mengambil keuntungan dan lazimnya ia mengandungi Subsidi;
- (b) Rumah Harga Murah (low priced houses) ialah rumah-rumah yang dibina oleh agensi-agensi Kerajaan dan/atau pihak swasta yang mana dijual dengan harga tidak lebih daripada \$25,000 seunit termasuk keuntungan walaupun mungkin ada diantaranya (iaitu rumah-rumah jualan agensi-agensi Kerajaan) yang mengandungi subsidi.

Kiranya yang dimaksudkan oleh Ahli Yang Berhormat itu ialah rumah awam kos rendah maka bagi projek yang dibiayai melalui peruntukan Kementerian saya, peratus

rumah siap dibahagikan yang diduduki oleh Bumiputra sejak awal Rancangan Malaysia Ketiga hingga akhir tahun 1976 ialah seperti berikut :

Johor	...	...	...	68.75%
Melaka	...	...	...	68.84%
Negeri Sembilan	...	...	...	55.00%
Pahang	...	...	...	99.47%
Perak	...	...	...	46.00%
Sarawak	...	...	...	100.00%
Selangor	...	...	...	54.00%
Trengganu	...	...	...	88.10%

Bagi negeri-negeri lain tidak ada yang siap dalam tahun 1976. Pecahan peratus bagi tahun 1977 masih belum diterima daripada pihak-pihak berkuasa yang membagi-bagikan rumah-rumah itu, yang demikian saya tidak dapat menyatakannya di saat ini.

Raja Datuk Nong Chik bin Raja Ishak:

Tuan Yang di-Pertua, saya tidaklah kira apa bangsa yang mendapat rumah murah ini oleh kerana jikalau di Kuala Lumpur ini setingan banyak, samada China, Melayu ataupun India, rumah-rumah ini mesti diberi kepada setingan-setingan atau orang-orang miskin. Jadi saya hendak bertanya di sini kalau Kerajaan boleh buat rumah yang dikatakan \$8,000-\$9,000 satu unit rumah itu ada dijual dan katakan, kos murah daripada developer itu \$25,000, itu kos murah, tidakkah boleh dibuat satu syarat kepada developer ini membuat kos yang murah seperti \$8,000-\$9,000 ini dibuat oleh developer ini untuk menolong Kerajaan oleh kerana kalau misalnya developer ini orang-orang yang membuat rumah ini mendapat untung yang banyak, kalau kominis datang ke sini developer inipun habis kepalanya kena potong. Dengan sebab itu, developer ini bertanggungjawab kepada orang-orang miskin ini. Boleh atau tidak dibuat satu syarat mereka ini mesti membuat sekurang-kurangnya 30% daripada rumah-rumah yang dirikan mestilah rumah yang betul-betul murah macam mana yang didirikan oleh Kerajaan supaya developer ini dapat menolong Kerajaan di dalam development plan dalam Rancangan Malaysia Ketiga. Boleh atau tidak dibuat begitu dengan tegas sekali?

Dato' Haji Ramli bin Omar: Tuan Yang di-Pertua, Ahli Yang Berhormat itu saya rasa tentu faham, negara kita ialah satu negara yang mengamalkan dasar laissez-faire atau

perniagaan secara bebas (free enterprise) walaupun apa yang diminta oleh Ahli Yang Berhormat itu supaya Kementerian saya tegas, kenakan peraturan kepada developer supaya menjual rumah kepada mereka yang berpendapatan rendah. Ini memang tujuan Kementerian yang mana Kementerian memberi keutamaan kepada pemaju-pemaju perumahan yang hendak mendapatkan lesen daripada Kementerian dan hendak mendapatkan permit iklan (advertisement permit). Jadi kita telah memberi keutamaan kepada developers ini. Jadi kalau penghuni-penghuni rumah itu kita beri banyak lesen, pembeli-pembeli pula hendaklah jangan pilih kepada satu developer, dia boleh cari beberapa developers yang membuat rumah. Itu sebab Kementerian saya hendak beri banyak developers membuat rumah dan rumah itu boleh dipilih oleh pembeli-pembeli. Dan satu lagi bahayanya kalau kita kenakan syarat yang ketat yang mana saya telah nyatakan bahawa Kementerianpun rasanya memang itulah tujuannya, banyak developers ini pula akan lari daripada mengambil bahagian untuk membuat perusahaan mendirikan rumah. Jadi kalau dia lari ini adalah lebih bahaya lagi sebab kita tidak mempunyai kemampuan yang penuh oleh pihak Kerajaan dan biasa juga Kementerian saya dan amnya Kerajaan menggesa pihak developer menolong Kerajaan seumpama developer boleh joint venture dengan pihak Kerajaan Negeri atau Wilayah Persekutuan membuat rumah-rumah yang harga murah.

Satu contoh yang telah dilakukan ialah di Batu 3½ Cheras; itu adalah joint venture developer dengan Dewan Bandaraya dan harga rumah itu tidak melebihi \$8,000 pada satu unit.

Raja Datuk Nong Chik bin Raja Ishak: Soalan tambahan, Tuan Yang di-Pertua. Saya katakan di sini oleh kerana kalau diharapkan Kerajaan membuat rumah murah ini, saya ingat 100 tahun yang akan datang pun tidak akan siap rumah-rumah untuk orang-orang miskin baik di Kuala Lumpur ataupun di seluruh negeri kita ini, tidak boleh siap.

Tuan Yang di-Pertua, saya bukanlah menyatakan developer ini mesti kita paksa dia menjual rumah murah keseluruhannya—tidak, dia boleh dapat keuntungan daripada orang kaya, dia boleh letakkan 10% lebih kepada orang kaya atau 5%, tetapi dia

mesti utamakan kepada orang miskin ini mendirikan rumah-rumah murah, itu yang dikehendaki. Dia hendak cabut lari, dia cabut larilah, itu hal dia tetapi ini dia boleh untung. Adakah Menteri yang bertanggungjawab membuat kajian berkenaan dengan perkara ini yang dikatakan developer ini akan lari kalau kita meletakkan syarat 20%-30%. Tuan Yang di-Pertua, saya minta ini boleh atau tidak Kerajaan membuat begini pada hari akan datang selepas kajian-kajian dibuat kerana \$25,000 yang dikatakan rumah murah yang didirikan oleh developer ini, kalau orang bergaji \$180 sebulan, anak ada 5 orang, kain pun tidak boleh beli setahun satu. Jadi macam mana hendak buat rumah ini? Sebab itu saya katakan boleh atau tidak developer ini minta tolong sama-sama Kerajaan bekerjasama supaya jangan mengambil untung yang lebih banyak lagi, boleh atau tidak?

Dato' Haji Ramli bin Omar: Kementerian saya telahpun berunding dengan Kerajaan-kerajaan Negeri dan Wilayah Persekutuan. Ada dua yang telah disarankan oleh Yang Berhormat tadi iaitu Johor dan di Wilayah Persekutuan. Di Wilayah Persekutuan dan juga di Johor telah ditetapkan developer yang hendak membuat rumah mestilah di-untukkan harga yang bukan \$25,000 ke atas, umpamanya \$12,000, \$8,000 dan sebagainya. Negeri-negeri lain belumlah lagi dapat dipastikan tetapi Wilayah Persekutuan dan Johor telahpun dirundingkan dan mereka itu bersetuju.

Tuan Ahmad Azizuddin bin Haji Zainal Abidin: Soalan tambahan. Yang Berhormat Timbalan Menteri menyatakan rumah-rumah murah yang berharga murah ini harganya adalah \$25,000 ke bawah. Jikalau tidak salah ingatan saya di waktu melancarkan tentang perkara rumah harga murah ini, harga yang dikatakan pada masa itu adalah \$20,000 ke bawah. Maka adakah ini satu taraf baru iaitu harga \$25,000 ke bawah yang murah bermakna telah naik meningkat harga dari \$20,000 ke \$25,000. Adakah orang yang berpendapatan kecil, pada masa itu dikatakan orang yang menerima gaji ataupun pendapatan \$500 ke bawah dapat pinjaman seperti ini? Kalau begitu bagaimanakah caranya adakah pula dinaikkan orang yang gaji lebih, bawah daripada berapa pula yang mendapat rumah yang dikatakan taraf rumah murah yang dikatakan oleh Yang Berhormat sebentar tadi?

Dato' Haji Ramli bin Omar: Tuan Yang di-Pertua, istilah rumah awam kos rendah (low-cost housing) dan satu lagi low price (harga rendah). Rumah awam kos rendah ini atau rumah murah ini, rumah awam kos rendah adalah dilaksanakan oleh public sector yakni pihak Kerajaan sendiri melalui agensi-agensi Kerajaan dan melalui Jabatan Perumahan Negara dengan agensi-agensi yang lain. Ertinya, public sector ini membuat kepada orang yang berpendapatan di antara \$400 ke bawah, kemudian private sector membuat rumah-rumah di antara \$15,000 ke \$25,000. Ini adalah rumah-rumah yang dikatakan didirikan oleh private sector. Jadi bukan kata rumah itu \$25,000 ke bawah dia mesti misalannya rumah public sector buat \$7,500 dia buat \$10,000 sampai kepada \$25,000. Jadi ke bawah ini ialah harga yang dibuat dan rumah ini untuk private sector ialah mereka yang diberi sebenarnya pada masa dahulu ialah kepada orang yang berpendapatan pertengahan dan orang yang berpendapatan tinggi, ini adalah untuk private sector. Kepada public sector adalah terhad kepada mereka yang berpendapatan rendah.

Datuk Syed Hassan Aidid: Soalan tambahan. Saya hendak bercakap balik berkenaan dengan rumah murah Kerajaan juga. Misalnya, seorang dapat satu flat harganya \$10,000 dan apabila dia memilikki, katalah setahun dua kemudian dijual balik kepada orang lain (capitalist), adakah perkara ini dibenarkan atau tidak; dan kalau benda ini salah apa tindakan yang diambil oleh Kementerian?

Dato' Haji Ramli bin Omar: Tuan Yang di Pertua, itu soalan lain.

KILANG-KILANG MARDEC

13. Puan Hajjah Salmah binti Sheikh Hussain minta Menteri Perusahaan Utama menyatakan adakah Kerajaan sedar bahawa banyak pekebun-pekebun kecil getah di kawasan-kawasan di mana ada agen-agen MARDEC yang membeli susu getah telah merungut bahawa mereka telah ditawarkan harga yang rendah oleh agen-agen ini sungguhpun kilang-kilang MARDEC menawarkan harga yang baik dan pekebun-pekebun kecil ini juga mengalami susutan berat apabila menjual susu getah mereka dan lebih suka menjual getah keping. Apakah langkah

yang akan diambil supaya agen-agen MARDEC yang membeli susu getah akan dapat menyebut harga-harga yang ditawarkan oleh kilang-kilang MARDEC.

Timbalan Menteri Perusahaan Utama (Tuan Paul Leong Khee Seong): Tuan Yang di-Pertua, di sepanjang pengetahuan saya adalah tidak benar bahawa pekebun-pekebun kecil getah di setengah-setengah kawasan di mana ada agen-agen MARDEC telah menawarkan harga yang rendah oleh agen-agen ini sungguhpun kilang-kilang MARDEC menawar harga yang baik.

Untuk mengatasi soal susutan timbangan, pihak MARDEC telahpun menukar alat metrolex kepada alat "chee" di setengah-setengah kawasan untuk menentukan bacaan kandungan getah kering (dry rubber content) adalah betul.

Bersabit dengan penjualan getah keping penentuan harga adalah tertakluk kepada mutu getah keping dan juga permintaan dari luar negeri. Ini menyebabkan harga getah berlainan.

Untuk makluman Ahli Yang Berhormat MARDEC sentiasa mengawasi bahawa dakwaan-dakwaan ini tidak akan berlaku. Dalam hal penetapan harga MARDEC mempunyai syarat bahawa semua agen-ajennya mempamirkan harga belian yang ditetapkan oleh MARDEC. Sekiranya didapati ada agen MARDEC membeli dengan harga yang lebih rendah dari apa yang ditetapkan maka tindakan akan diambil untuk menyingkirkan wakil tersebut.

Sekiranya Ahli Yang Berhormat yang berkenaan mempunyai maklumat di atas wakil yang menyeleweng, diharap Yang Berhormat dapat menghubungi Kementerian saya ataupun Pengurus Besar MARDEC supaya siasatan dapat dijalankan dan tindakan yang sewajarnya dapat diambil.

Datuk Haji Ahmad bin Arshad: Soalan tambahan, Tuan Yang di-Pertua. Dalam jawapan Yang Berhormat Menteri tadi kita puas hati MARDEC telah membeli getah pekebun-pekebun kecil. Dalam pembelian ini adalah betul bahawa selama ini MARDEC telah menerima kerugian sebanyak \$26 juta. Kalau betul, apa garisan kasar yang menyebabkan jadi rugi. Apa langkah sedang dibuat supaya kejadian seperti ini tidak berlaku lagi.

Tuan Paul Leong Khee Seong: Tuan Yang di-Pertua, sebenarnya soal ini soal lain. Tetapi apa saya berkata di sini MARDEC masih lagi mengkonsolidasikan pentadbiran dan operasinya supaya dia akan dapat lebih banyak keuntungan operasi pada masa yang akan datang. Mengikut pengetahuan saya MARDEC pada masa ini menerima keuntungan operasi sahaja. Tetapi MARDEC tidak menerima capital yang cukup daripada Kerajaan oleh sebab itu MARDEC mesti membiayai interest yang tinggi.

Raja Datuk Nong Chik bin Raja Ishak: Soalan tambahan, Tuan Yang di-Pertua. Betul atau tidak jikalau tidak ada MARDEC, orang-tengah ini bermaharajalela dan harga di kampung-kampung atau di mana-mana akan turun, betul atau tidak begitu? Dibeli oleh orang-tengah ini dengan harga yang disukainya sahaja, betul atau tidak begitu?

Tuan Paul Leong Khee Seong: Tuan Yang di-Pertua, pada tahun yang berakhir 13hb September, 1977 MARDEC telah mendapatkan keuntungan operasi sebanyak \$1.143 juta.

Raja Datuk Nong Chik bin Raja Ishak: Saya tanya lain, saya hendak pergi ke Rawang, dihantar saya pergi ke Pulau Pinang (*Ketawa*). Saya hendak bertanya iaitu betul atau tidak bahawa dengan adanya MARDEC orang-tengah tidak dapat menghisap darah orang-orang kampung. Betul atau tidak begitu?

Timbalan Menteri Perdagangan dan Perindustrian (Tuan Lew Sip Hon): Tuan Yang di-Pertua, sebab saya pun baru sahaja datang dari Kementerian Perusahaan Utama, boleh dikatakan kalau tidak ada kilang MARDEC setengah tempat atau di tempat tertentu orang-tengah ini atau pembeli boleh dikatakan kalau saya gunakan perkataan Yang Berhormat tadi bermaharajalela. Jadi, sebab ada persaingan di antara pembeli-pembeli yang mewakili MARDEC harga di sana boleh dapat sampai paras yang sewajarnya dengan harga yang ditetapkan hari-hari oleh Lembaga Pasaran dan Perlesenan Getah.

RANG UNDANG-UNDANG

RANG UNDANG-UNDANG PROFESION UNDANG-UNDANG (PINDAAN)

Bacaan Kali Yang Kedua dan Ketiga

Aturan Urusan Mesyuarat dibacakan bagi menyambung semula perbincangan atas Masaalah. "Bahawa Rang Undang-undang ini dibacakan kali yang kedua sekarang." (12hb Januari, 1978).

3.35 ptg.

Datuk Haji Ahmad bin Arshad: Tuan Yang di-Pertua, menyambung ucapan saya semalam dalam membahaskan akta untuk meminda Akta Profesi Undang-undang bagi menambahkan hujjah-hujjah betapa mustahaknya Rang Undang-undang ini dikuatkuasakan. Bahawa kedudukan negara kita dikelilingi oleh laut, peristiwa keganasan anasir kominis, penjenayah, rompakan sebagaimana yang disebutkan oleh Yang Berhormat Menteri Undang-undang semalam adalah merupakan tektik kominis dan bagi pihak anasir-anasir jahat dalam negeri ini. Mereka berusaha seberapa daya-upaya membekal senjatapi dan bahan-bahan letupan dapat sampai ke tangan penyokong-penyokongnya dalam negeri ini melalui parti kominis dari negeri jiran mereka yang boleh diseludupkan senjatapi dan bahan-bahan letupan ini melalui sampan dan bot-bot.

Saya khuatir, Tuan Yang di-Pertua, satu ketika kelak mereka akan menyampaikan senjatapi-senjatapi ini kepada negeri-negeri umpamanya kalau di Pahang—Raub dan Triang; di Perak—Klian Intan; di Wilayah Persekutuan—Kuala Lumpur; Johor di Kluang dan juga di tempat-tempat lain.

Dengan keadaan ini kalau kita kurang awasi dan kurang cermat, senjatapi ini lepas ke tanah mereka bagaimana tambahan yang ada sekarang yang sudah lepas ke tangan mereka ini maka ketika itulah, Tuan Yang di-Pertua, Rang Undang-undang Keselamatan Darurat ini dapat mencegah perlengkapan itu dan menangkap mereka ini dengan sebab menyimpan senjata ditahan dengan tidak didakwakan.

Itulah saya katakan semalam bahawa Rang Undang-undang ini sebagai satu persediaan payung sebelum hujan selain daripada mengatasi perkara yang terjadi keadaan sekarang.

Tuan Yang di-Pertua, sebagaimana kata Yang Berhormat Menteri Undang-undang semalam mengatakan bahawa negara sedang terancam dengan perbuatan pembunuhan kepada anggota-anggota polis kita dan juga orang awam oleh anasir-anasir komunis berupa berleluasa hanya kita dapat dijadikan kes sebanyak 60 sahaja. Tetapi kalau pihak polis kita dengan adanya Rang Undang-undang ini jalan kita akan dapat bertambah kes ini dengan banyak lagi.

Menurut strategi komunis, Tuan Yang di-Pertua, komunis antarabangsa di kawasan Asia ini mereka membuat perangkaan bahawa orang-orang keturunan China dan India akan masuk blok China Komunis dan orang-orang Melayu akan masuk blok Russia. Ini perangkaan. Sebab parti komunis dia tidak akan tamat, dia tidak akan berhenti meneruskan perjuangannya.

Tuan Yang di-Pertua, kalau keadaan negara ini terus terancam walaupun dapat dikawal ada kaitannya dengan pandangan-pandangan luar negeri mungkin kalau keadaan ini terus terancam, pihak penanam-penanam modal dan pelabur asing luar negeri mungkin enggan atau teragak-agak hendak menanam modal dalam negeri kita. Ketika itu, Tuan Yang di-Pertua, segala usaha yang dirancang oleh Kerajaan dalam Dasar Ekonomi Baru ini kita tidak dapat jalankan. Dengan adanya kuatkuasa Rang Undang-undang ini akan dapat membendong perkara-perkara yang diragukan oleh penanam-penanam modal luar negeri.

Tuan Yang di-Pertua, saya ingin bercakap dalam bidang pembelaan dalam usaha Kerajaan memberikan Peguambela dan Peguamcara di atas kes-kes ISA ini adalah menunjukkan Kerajaan mengamalkan dasar Rukun Negara iaitu menjunjung Kedaulatan Undang-undang. Kepada setiap rakyat negeri ini diberi peluang dalam mendapatkan hak keadilan dalam negeri ini, ini kita sanjung tinggi bahawa amalan Kerajaan diteruskan sekarang kerana dari pembelaan yang diberikan oleh peguam itu kelak menunjukkan Kedaulatan Undang-undang supaya dapat diberi peluang yang adil ketika hukuman yang akan dijatuhkan oleh mahkamah dan tidak pula termosti yang dituduh itu sabit atas kesalahan yang dituduh atas Akta ini dan juga menunjukkan kepada dunia luar bahawa negara kita ini tidak menjalankan hukuman mengikut nafsu sesuatu Rang Undang-undang.

Tuan Yang di-Pertua, dalam masalah saksi sebagaimana yang diucapkan oleh Yang Berhormat Menteri Undang-undang kita semalam, saya gemar memberikan pandangan di antara peruntukan di dalam Rang Undang-undang ini iaitu melindungi saksi supaya mereka dapat memberikan maklumat kepada mahkamah tanpa keselamatan mereka terancam. Ini sangat mustahak, sangat penting, oleh itu kaedah dan peraturan khas bagi mengawal, melindungi hendaklah dibuat dengan begitu rapi supaya pembocoran nama dan maklumat saksi itu tidak ketara kepada umum. Selain daripada saksi patut kita lindungi, keluarga-keluarga saksi ini juga kalau sekiranya terancam, Kerajaan patut memberikan perhatian untuk memberikan bantuan dengan sebab niat ikhlas saksi-saksi ini kepada negara diancam oleh kumpulan-kumpulan ini.

Tuan Yang di-Pertua, satu perkara lagi saya harap Rang Undang-undang ini jangan disalahgunakan. Saya mengharapkan supaya diteliti dengan cermat kes-kes yang melibatkan senjata ini dan alat letupan ini bagi ditentukan samada layak dibawa ke mahkamah di bawah Akta Keselamatan Dalam Negeri ataupun undang-undang lain, kerana kita khuatir peruntukan undang-undang yang suci dan luhur ini akan disalahgunakan dengan maksud tertentu seperti dengan sebab sakit hati ataupun oleh sebab menghendaki sesuatu habuan. Kita pernah tengok ketika Undang-undang Darurat berlaku dalam negeri kita, ramai orang menyalahgunakan kuatkuasa itu, umpamanya, dia sakit hati pada seseorang, disimpan atau disembunyikan bom di rumah seseorang itu atau bahan letupan ke rumah orang itu, kemudian dia pula repot dengan Polis. Jadi orang ini bila disiasat ada menggunakan bahan-bahan ini, maka teraniaya. Saya berharap Yang Berhormat Menteri tolong perhatikan supaya rakyat kita tidak kena kezaliman dengan Rang Undang-undang ini kelak.

Tuan Yang di-Pertua, dalam masaalah kanak-kanak berumur 14 tahun, sebagaimana yang disebut oleh Yang Berhormat Menteri Undang-undang kita semalam, kita bersyukur kerana Peguam Negara telah mencipta undang-undang kesalahan membawa senjata ini boleh dihukum mati. Kuatkuasa ini telah dilakukan termasuk di atas kanak-kanak berumur 14 tahun yang dituduh di Mahkamah Pulau Pinang melakukan kesalahan membawa senjata menerima hukuman mati.

Perkara ini mengejutkan masyarakat di Malaysia, tetapi pada akhirnya kes ini dapat dimajukan kepada Lembaga Pengampunan dan kanak-kanak ini dapat kemudahan pengampunan. Saya harap, perkara ini dijadikan perkara awal dan perkara akhir, sebab kalau selalu keadaan ini dibawa ke pengampunan, orang ini diampunkan, ini satu kesempatan kepada anasir-anasir komunis menggunakan kanak-kanak itu untuk tujuan mereka. Kita khuatir hatta pada satu ketika kelak musuh-musuh negara kita akan menggunakan kanak-kanak membawa bom atau senjatapi dalam Dewan kita yang mulia ini. Perkara ini saya katakan tadi jadikan perkara yang awal dan juga perkara yang akhir.

Tuan Yang di-Pertua, dalam masalah peguam, saya bukan ahli peguam, tetapi pandangan sebagai rakyat dalam perkara ini. Dalam Rang Undang-undang ini telah disediakan peruntukan dalam bahagian Majlis Peguam Negara dan juga mesyuarat agungnya supaya mengawal Majlis itu daripada dipengaruhi oleh unsur politik kerana tujuannya dapat menjalankan peranan yang profesional yang bebas bagi menumpukan lunas-lunas keadilan. Menurut keadaan sekarang Majlis Peguam, sebagaimana kata Yang Berhormat telah dicampuradukkan dengan unsur-unsur politik, terutama sekali peguam itu menganuti politik yang menentang Kerajaan, sudah tentu secara tidak langsung menentang Akta ini dengan memberikan alasan-alasan yang melindungi, tetapi kita sangat bergembira kalau peguam-peguam itu yang menganuti, yang bersimpati dengan politik Kerajaan termasuklah ahli-ahli peguam yang ada dalam Dewan Negara ini, mereka akan dapat memberikan sokongan dan kerjasama yang ikhlas dan kita harap di satu masa mereka akan dapat mempengaruhi keputusan Majlis Peguam yang memulaukan bagi pembelaan pembicaraan dalam Akta ini. Saya percaya bahawa sebuah badan profesional yang begitu tinggi tidak akan berterusan berkonfrantasi dengan Kementerian Undang-undang dan Peguam Negara.

Tuan Yang di-Pertua, akhirnya, dalam peguam asing, Rang Undang-undang ini juga mempunyai peruntukan memberi kuasa kepada Peguam Negara mengeluarkan sijil khas untuk membolehkan peguam asing membela kes-kes ISA setelah peguam tempatan berterusan membuat tindakan pemulauan. Sebagaimana kata Yang Berhormat Menteri Undang-undang semalam bahawa

tindakan pemulauan peguam ini samalah seperti tindakan mogok oleh pekerja-pekerja. Kepada saya lain pula, dalam masalah ini saya hendak meminta perhatian Kementerian, mungkin ada dua perkara yang terjadi atas tindakan Majlis Peguam ini.

Pertama, ini menjadi satu cabaran ke atas peguam dalam negara ini adakah mereka sedia hendak memberi khidmat kepada negara kita yang sedang terancam ini dan dengan keadaan ini kalau mereka tidak sanggup Kerajaan akan membawa peguam asing yang boleh membuktikan kepada dunia bahawa kita terus menghormati undang-undang walaupun kita boleh membicarakan kes ini tanpa pembelaan. Sekiranya dapat diberikan peluang kepada negara-negara yang asing yang disebutkan itu, saya fikir peluang kepada negara Komanwel itu adalah baik sebab undang-undang dalam negara tersebut adalah secukup dengan undang-undang yang ada dalam negeri kita ini.

Yang kedua, Tuan Yang di-Pertua, saya hendak bertanya adakah Majlis Peguam itu menerima ugutan daripada kumpulan anasir komunis. Sekiranya mereka memberi pembelaan atas kes Akta Keselamatan Dalam Negeri ini, mereka akan menerima ancaman. Kalau dia boleh buat kepada saksi-saksi kenapa dia tidak boleh buat kepada peguam kita. Jadi saya hendak bertanya adakah perkara ini telah berlaku kepada Majlis Peguam kita kalau sekiranya berlaku pihak Kerajaan hendaklah meneliti, menyemak dan memberi pembelaan kepada peguam-peguam kita.

Tuan Yang di-Pertua, dengan secara tidak langsung bahawa musuh-musuh negara kita dengan pemulauan peguam-peguam kita hendak membuat pembelaan pembicaraan atas Akta ini dengan secara tidak langsung mereka sudah dapat moral yang baik pada perjuangan mereka. Saya harap dalam perkara yang semacam ini kalau dapat Majlis Peguam ini tidak dapat bercakap dengan terang-terang bahawa mereka telah kena ugut, dia boleh bercakap berbisik dengan Yang Berhormat Menteri dan pihak Kerajaan sedia akan memberikan perlindungan.

Tuan Yang di-Pertua, saya mengucapkan terima kasih dan menyokong Rang Undang-undang ini.

3.50 ptg.

Tuan Kamarul Ariffin bin Mohamed Yassin: Tuan Yang di-Pertua, saya juga turut berminat mengambil bahagian di dalam perbincangan terhadap Rang Undang-undang ini. Sungguhpun saya tidak lagi menjadi seorang Pengamal Undang-undang tetapi dengan penglibatan saya sebagai peguam lebih daripada 15 tahun ini sudah tentu memberi saya satu minat yang besar untuk mengambil bahagian di dalam perbincangan terhadap Rang Undang-undang ini.

Saya masih ingat, Tuan Yang di-Pertua, semasa kita membahaskan Akta Profesion Undang-undang pada tahun 1976 yang menggantikan Undang-undang yang lama yang dibuat pada tahun 1947 dahulu, saya telah mengambil bahagian yang agak panjang semasa membahaskan Rang Undang-undang itu dan telah memberikan pandangan-pandangan saya dari segi buruk-baiknya kelemahan-kelemahan yang ada, bukan sahaja daripada Undang-undang yang lama tetapi juga di bawah Akta Profesion Undang-undang tahun 1976 itu. Sekarang ini kita sudah sampai kepada satu peringkat yang mana kita terpaksa membawa satu pindaan lagi, iaitu pindaan nombor dua bagi Akta ke atas Undang-undang ini.

Kita cuba bertanya kenapakah pindaan ini terpaksa dibawa. Yang Berhormat Menteri Undang-undang semalam semasa mengemukakan Rang Undang-undang ini telah menerangkan sebab-sebabnya. Sahabat saya Yang Berhormat Datuk Haji Ahmad Arshad mengatakan, saya gunakan perkataannya, mungkin kerana konfrantasi di antara Majlis Peguam dengan Peguam Negara. Semalam Yang Berhormat Menteri mengatakan oleh kerana pihak Majlis Peguam menasihatkan peguam-peguam tidak membela mereka yang dituduh di bawah Undang-undang Keselamatan Dalam Negeri dan mereka yang dituduh di bawah Undang-undang Keselamatan Dalam Negeri dan mereka yang dituduh itu tidak mempunyai pembela, maka terpaksa Rang Undang-undang sedemikian rupa dibawa ke dalam Dewan ini. Ini sangat mendukacitakan. Saya masih mempunyai penuh kepercayaan bahawa kerjasama di antara peguam-peguam, bukan sahaja Majlis Peguam Malaysia tetapi semua peguam-peguam di Malaysia ini, dengan Kerajaan, khususnya dengan Peguam Negara mestilah rapat kerana sebagai seorang peguam, peguam itu juga menjadi Pegawai

Mahkamah dan bertanggungjawab untuk mengelolakan keadilan dalam negara Akta ini. Jadi jikalau kerjasama itu tidak ada, maka sudah tentu ini akan menjadikan satu perkara yang tidak diingini di negara kita.

Apakah tugas-tugas Majlis ataupun Bar Malaysia yang telah ditetapkan di dalam Undang-undang, iaitu Akta Profesion Undang-undang tahun 1976. Ini ada disebutkan di sini. Jadi biar kita mengerti dahulu apakah tugas-tugas peguam, apakah tugas-tugas Bar Malaysia. Seksyen 42 (a) Akta Profesion Undang-undang 1976 ada mengatakan tujuan Bar Malaysia ialah:

“(a) untuk mempertahankan keadilan tanpa mengira kepentingan-kepentingannya sendiri atau kepentingan-kepentingan ahli-ahlinya, tidak terpengaruh oleh perasaan takut atau kasihan.”

Ini adalah salah satu daripada tujuan Bar Malaysia. Dan satu lagi tujuan Bar Malaysia di bawah seksyen 42 (1) (d) ialah, saya petik:

“(d) untuk menasihatkan Kerajaan dan mahkamah-mahkamah jika perlu dalam perkara-perkara mengenai undang-undang dan pentadbiran dan amalan undang-undang di Malaysia.”

Jadi tugas-tugas Bar Malaysia telah ditetapkan oleh Undang-undang sendiri dan jikalau seorang Pengamal Undang-undang itu hendak menjalankan tugas-tugasnya mestilah beliau takut, tidak mempunyai perasaan dipengaruhi, tidak mempunyai perasaan kesihan seperti yang tertera di dalam Akta ini dan tugas ini jelas bahawa jikalau didapatinya ada Undang-undang yang tidak betul, tugas itu juga menasihatkan Kerajaan, menasihatkan mahkamah dalam perkara-perkara pentadbiran dan amalan Undang-undang. Jikalau orang ramai mendengar peguam-peguam melalui Bar Malaysia menyuarakan pandangannya, ini bukan dibuat dengan sewenang-wenangnya, ini bukan dibuat dengan secara tuduhan kosong.

Saya sendiri, Tuan Yang di-Pertua, di Dewan yang mulia ini telah beberapa kali menyentuh perkara-perkara yang saya rasa agak sudah lebih sedikit daripada amalan biasa. Saya masih ingat semasa kita membahaskan beberapa Rang Undang-undang, termasuk kalau tak salah saya pindaan kepada Kanun Acara Negara (Criminal Procedure Code) yang mana kita telah meminda sistem kita sedikit. Di situ juga saya telah membuat teguran. Dan jikalau

pihak peguam menyuarakan ini bukan bermakna yang dia menentang Kerajaan, ini bukan bermakna yang dia tidak menyedari bahawa ada anasir-anasir jahat yang hendak menghancurkan negara kita. Kalau kita mempunyai peguam-peguam yang tidak mempunyai tanggungjawab yang sedemikian ikut apa kata sahaja, saya rasa mungkin keadilan yang kita cita-citakan itu tidak boleh dapat. Keadilan boleh didapati dengan kerana keberanian seseorang itu, berani menyatakan. Tugas memutus samada seseorang itu bersalah atau tidak terletaknya di tangan hakim, bukannya di tangan pendakwa ataupun bukannya di tangan peguam yang membela. Janganlah pendakwa juga hendak menjadi hakim, janganlah pembela juga hendak menjadi hakim—tidak. Itu amalan yang kita telah praktikkan sudah beratus-ratus tahun dan saya berasa patut kita kekal. Peguam Negara sendiri mempunyai tugasnya. Beliau bagi pihak negara mendakwa siapa juga tanpa mengira bulu tetapi bukan beliau menentukan samada seseorang itu bersalah atau tidak, itu di tangan hakim. Adalah menjadi tugas Peguambela membela dengan seboleh-bolehnya, dengan ikhlasnya, dengan tidak mempunyai ketakutan tetapi biarlah lunas-lunas itu betul.

Kita sudah beberapa tahun mengikut sistem yang mana kita mengatakan seseorang itu tidak dianggap salah sehingga mahkamah menyatakan demikian. Ini sistem yang kita telah amali. Kita tidak pun memilih sistem yang diamali di negeri Peranchis dan sesuatu negeri yang lain yang mana beban mengatakan dia tidak bersalah itu di atas yang dituduh, tetapi kalau Tuan Yang di-Pertua perhatikan di dalam beberapa undang-undang yang kita kemukakan di Parlimen di masa-masa yang kebelakangan ini sistem itu nampaknya ada perubahan sedikit. Beban untuk mengatakan seseorang itu tidak bersalah ialah atas orang yang dituduh. Ini bukan semua kes—tidak. Kes-kes yang tertentu. Jadi, inilah perkara yang patut kita awasi, patut kita sedar, apakah sistem yang kita hendak pegang, apakah sistem yang kita rasa patut negara kita amalkan. Maka perkara-perkara sedemikianlah yang ditimbulkan bukan sahaja oleh Bar Malaysia tetapi juga orang-orang yang mengkaji undang-undang.

Saya lebih senang mengikut sistem yang ada sekarang ini yang mana pihak pendakwa terpaksa membuktikan dengan sepenuh-

penuhnya keterangan yang si anu si anu yang dituduh itu adalah bersalah mengikut undang-undang dan kesalahannya itu ditetapkan oleh hakim dan bukannya beban itu dipindahkan kepada yang dituduh mengatakan dia tidak bersalah. Ini ada bezanya. Itulah bila saya lihat kenapa kita terpaksa membawa Rang Undang-undang di Dewan yang mulia ini meminta Akta Profesion Undang-undang, 1976 saya berasa agak sedih seperti juga Yang Berhormat Menteri Undang-undang yang mengemukakan semalam.

Saya tahu Rang Undang-undang ini terpaksa dibawa oleh kerana kedudukan yang telah berlaku iaitu konfrantasi yang telah berlaku di antara Kerajaan di satu pihak dan Bar Malaysia di satu pihak lain, perkara ini tidak patut langsung berlaku. Kalau rapport itu ada di antara peguam-peguam di negara kita dengan Kerajaan fasal itu tidak timbul.

Saya masih ingat pada masa yang lampau yang mana saya pernah menjadi ahli Majlis Peguam, perhubungan baik terjalin di antara Peguam Negara dengan Bar Council. Perundingan selalu diadakan, untuk apa? Untuk mencari keadilan, Perjumpaan-perjumpaan melalui social activities selalu berlaku. Bukannya dua badan asing—tidak. Sama sahaja, satu fraternity, masing-masing mempunyai tugas-tugas yang tertentu, tetapi saya tidak boleh mengatakan yang kedudukan rapat berjalan di antara dua badan ini iaitu Bar Council ataupun ahli-ahli peguam dengan pihak Kerajaan ataupun pihak Peguam Negara. Nampaknya itu telah renggang sedikit. Kalau kita pandangan undang-undang yang lama dahulu, undang-undang tahun 1947 sebenarnya ketua peguam-peguam ialah Peguam Negara sendiri tetapi nampaknya di bawah undang-undang baru kita, Akta Profesion, 1976 Peguam Negara tidak lagi menjadi ketua ataupun head of the Bar, tidak seperti dahulu. Saya harap bukan kerana ini yang kedudukan rapat itu tidak boleh diwujudkan. Saya percaya Yang Berhormat Peguam Negara kita yang baru yang menyandang kalau tidak salah saya jawatan yang akhirnya di dalam Jabatan Perkhidmatan Undang-undang Negara kita sebagai Ketua Pendaftar Mahkamah dan mempunyai hubungan rapat dengan banyak peguam-peguam maka perkara yang telah agak kusut ini boleh di atasi. Ini tidak bermakna yang bekas Peguam Negara kita yang lepas, Yang Berhormat

Tan Sri Abdul Kadir bin Yusof tidak mempunyai kebolehan. Beliau telah memegang terajunya agaknya lebih panjang, mungkin yang terlama sedikit sebagai Peguam Negara di negara kita ini dan banyak khidmat-khidmat yang tidak boleh kita lupakan tetapi dalam perbicaraan ada kala menang, ada kala kalah, tidak boleh kita hendak menang selalu dan kita tidak boleh lupa khidmat-khidmat nasihat-nasihat yang diberi oleh Tan Sri Abdul Kadir semasa beliau menjadi Peguam Negara. Mungkin desakan suasana hari-hari akibat dengan kedudukan keselamatan kita tidak mengizinkan beliau mempunyai rapatan yang lebih kuat, lebih banyak dengan Majlis Peguam, mungkin itu menyebabkan yang kedudukan di antara dua badan ini sudah renggang.

Saya mempunyai penuh keyakinan bahawa kedua-dua badan itu; pihak Peguam Negara di satu pihak dan pihak peguam-peguam di negara kita akan terus menjalankan tugas masing-masing dengan kerjasama yang sepenuhnya untuk kebaikan negara.

Tuan Yang di-Pertua, saya sekarang hendak menyentuh sedikit berkenaan dengan beberapa perkara di bawah Rang Undang-undang ini. Setelah kita mengerti kenapa Rang Undang-undang dibawa terpaksa kita tengok apakah peruntukan yang dibuat di dalam Rang Undang-undang ini.

Bahagian IIA di bawah Fasal 2 membolehkan Peguam Negara mengeluarkan satu sijil penerimaan masuk khas bagi seseorang yang mempunyai kelayakan untuk diterima sebagai peguam dan tujuannya seperti kita sudah maklum ialah membolehkan mereka yang diterima masuk ini membela di dalam kes-kes yang tidak ada peguam hendak membela, itu tujuannya. Dahulu semasa kita membahas Akta Profesion Undang-undang, 1976 di Dewan yang mulia ini kita telah mengkaji dengan panjang lebar jenis-jenis mereka yang patut diterima, perundingan beberapa tahun telah berjalan di antara Majlis Peguam dengan Kerajaan untuk menentukan siapakah yang patut diterima sebagai peguam. Tetapi oleh kerana kedudukan yang mendesak sekarang ini dengan satu sijil sahaja seseorang boleh diambil menjadi peguam. Ini betul akan memecahkan sedikit sebanyak periuk nasi peguam-peguam yang menjalankan amalnya di negara kita ini. Kalau hendak salah pun salah mereka sendiri kerana mereka yang menyebabkan kedudukan sedemikian. Tetapi bagi saya seseorang peguam itu tidak

berhak menolak apa-apa kes. kecuali ada kepentingan diri sendiri berkaitan dengan peribadinya, tetapi kalau dia diminta membela, patut dia menerima kerana ini bukan tugas dia menentukan salah atau tak salah yang dituduh itu. Itu tugas hakim. Tetapi nampaknya ada peguam-peguam di negara kita, setelah menerima, sanggup membela seseorang yang dituduh di bawah Akta Keselamatan Dalam Negeri, menarik diri, memulangkan balik bayaran yang diterima kononnya kerana nasihat yang diberi oleh Majlis Peguam Malaysia. Betul, Perlembagaan kita ada memberi peruntukan-peruntukan khas berkenaan dengan orang-orang yang dituduh. Itu menunjukkan betapa pentingnya kita memberi kedudukan kepada peguam-peguam.

Di bawah perkara 5 (3) Perlembagaan Malaysia khususnya dan saya bacakan di sini:

“Jika seseorang ditangkap, maka ia hendaklah diberitahu dengan seberapa segera yang boleh sebab-sebabnya ia ditangkap dan ia hendaklah dibenarkan berunding dengan seorang pengamal undang-undang yang dipilih olehnya dan dibela oleh pengamal undang-undang itu”.

Perkara ini bukan perkara baru, banyak kali telah berlaku yang mana seseorang yang ditangkap telah tidak dibenarkan berunding dengan peguamnya apabila dia ditangkap dengan alasan bahawa penyiasatan belum lagi selesai. Perkara ini telah dibahaskan di Mahkamah Tinggi dan Mahkamah Persekutuan dan mahkamah, kalau tak salah saya telah membuat keputusan bahawa seseorang itu pertamanya hanya boleh mengadakan peguam atau bertemu dengan peguamnya selepas penyiasatan telah habis. Janganlah kerana menjaga haknya, maka menjadi kesusahan bagi polis hendak menyiapkan penyiasatan terhadap seseorang yang dituduh dan juga mahkamah, kalau tak salah saya telah menyatakan seseorang itu hanya boleh di terima jika dia boleh menjadi peguam. Maknanya dia berhak dan sanggup dan berbagai perkara lagi yang dikenakan. Tafsiran yang dibuat di bawah Perkara 5 (3) Perlembagaan ini tidaklah berarti seseorang itu serta-merta boleh mendapat pembelaan daripada seorang peguam seperti yang berlaku di Amerika Syarikat. Nampaknya di negara kita ini tidak sedemikian, ada batasnya sebelum seseorang itu boleh menerima atau pun mengambil peguam menjadi pembela.

Tuan Yang di-Pertua, saya katakan tadi bahawa saya musykil atas tindakan sebahagian daripada peguam yang menolak kes-kes yang telah diterima berasaskan nasihat daripada Majlis Peguam. Maka apabila berlaku sedemikian, itulah menyebabkan Kerajaan membawa Rang Undang-undang ini supaya memberi kesempatan bagi seseorang yang dituduh khususnya di bawah Akta Keselamatan Dalam Negeri untuk dibela dan bila saya pandang kepada peruntukan-peruntukan di dalam pindaan yang dibawa di sini, saya kurang pasti samada kita boleh mendapatkan seorang pembela yang betul-betul boleh dan sanggup membela. Kenapa saya katakan begitu? Katalah tak ada peguam-peguam yang mengamalkan profesionnya di negara kita sanggup mengambil kes, ke mana Kerajaan hendak pergi?

Kalau mengikut kelayakan yang telah diterangkan di bawah Akta ini, mungkin peguam dari Singapura, mungkin peguam dari India, Pakistan, Bangladesh dan Hong Kong. Mungkin ada juga orang di negara kita yang memenuhi syarat-syarat seperti kalau kita tengok di sini, orang-orang yang telah sekurang-kurangnya 7 tahun berkhidmat dan ini termasuk orang-orang yang telah bekerja dengan Kerajaan di negara kita. Inilah perkara yang saya suka hendak bezakan iaitu kalaulah dimaksudkan tak ada peguam-peguam Malaysia yang sanggup dan kita mengambil orang-orang, katalah, yang penuh syarat, tetapi orang yang telah bekerja dengan Kerajaan, mungkin dari pihak orang yang hendak dibela itu dia tidak mempunyai keyakinan yang orang itu boleh diharapkan. Dengan demikian tujuan kita ini gagal. Kita tak mahu mengatakan sipembela yang diberikan untuk membela itu adalah pembela Kerajaan. Ini satu tuduhan nanti akan dilemparkan. Mungkin ada yang datang oleh kerana bayaran yang agak lumayan dan mereka sanggup menerima. Macam-macam sebab yang mungkin mereka menerima.

Di sini juga akan menjadi kesulitan bagi Peguam Negara untuk menentukan samada patut atau tidak seseorang itu diambil atau diberi Sijil Penerimaan Masuk Khas itu. Itu yang susah. Kalau orang-orang yang menerima Sijil Penerimaan Masuk Khas itu yang boleh dianggap sebagai peguam bagi kes yang tertentu tadi, kalau seorang itu di mata orang luar dianggapkan sebagai peguam Kerajaan juga, mungkin ini tidak memenuhi hasrat kita. Apa yang kita hendak adalah seseorang yang

ditugaskan membela yang dituduh itu mestilah seorang yang bebas dan orang yang dituduh itu merasai dia mempunyai kepercayaan kepada yang membela itu, kalau tidak maksud kita hilang. Biarlah orang itu udak langsung dibela, lebih baik begitu, kerana tidak semestinya tiap-tiap orang yang dituduh dibela oleh peguam.

Mengikut undang-undang yang ada sekarang ini mahkamah berhak menjalankan perbicaraan tanpa pembelaan, tetapi sudah menjadi amalan di negara kita ini jika seseorang itu dituduh atau sesuatu tuduhan yang mana hukumannya boleh menjadi hukuman mati maka mahkamah memberikan seorang peguambela. Saya sudah banyak kali membela orang yang dituduh yang tidak mampu tetapi diminta oleh Kerajaan untuk membela mereka. Ini atas kesenangan diri kita untuk membela, tetapi seperti saya katakan tadi, kalau tak ada langsung peguam-peguam di negara kita yang sanggup dan terpaksa kita impot peguam daripada luar untuk membela yang dituduh, ini mungkin lari daripada tujuan asal kita.

Tuan Yang di-Pertua, saya suka juga menyentuh Fasal 2 (1) di bawah Bahagian IIA berkenaan dengan Seksyen 28D. Ini nampaknya berkaitan juga dengan kuasa yang dibenarkan kepada Peguam Negara mengeluarkan "Sijil Penerimaan Masuk Khas" ini. Saya pandang kepada Seksyen 28D ini iaitu kuasa Peguam Negara membuat perintah. Sebenarnya kuasa ini sangatlah luas yang biasa kuasanya diberi kepada Dewan kita, Dewan Rakyat supaya membahaskan dengan mendalamnya, tetapi apabila kita luluskan undang-undang di sini kita memberi kuasa kepada seorang sahaja—kepada Peguam Negara dan saya pandang kuasa di bawah Seksyen 28D adalah luas dan kadang-kadang bila saya baca dua tiga kali, saya tidak tahu samada Seksyen 28E itu mungkin bertenangan sedikit sebanyak dengan Perlembagaan kita. Dan biarlah pokok yang saya hendak tekankan di sini ialah kuasa yang begitu luas yang diberi kepada Peguam Negara. Tetapi kalau kita sanggup meluluskan ini, kita sanggup memberi kuasa kepadanya. Saya rasa itulah alasannya. Tetapi kebiasaannya delegated power ini mestilah ada hadnya. Saya suka menyuarakan perkara bukan sahaja sebagai seorang bekas peguam tetapi sebagai seorang anggota Dewan.

Kalau kita pandang kepada undang-undang yang kita luluskan di Dewan ini nampaknya banyak dalam beberapa tahun

yang lepas kuasa yang lebih itu timbulnya di dalam Subsidiary Legislation. Undang-undang itu memberi kuasa kepada seseorang Menteri dan Menteri pula membuat regulations and rulesnya, ini yang banyak. Mungkin perkara ini tidak patut dibincangkan di sini. Perkara ini patut dibincangkan dalam satu seminar Undang-undang, mungkin Malaysian Bar patut mengadakan satu perbincangan dalam masalah ini untuk mengkaji samada betul atau tidak, wajar atau tidak yang delegated legislation ini sudah terlalu besar. Di sini oleh kerana bila Peguam Negara nanti membuat peraturan-peraturan di bawah perintah ini, dia tidak perlu bertanya kepada Dewan ini, kerana kuasa itu sudah ada di tangan dia, yang memberi kuasa itu kita juga.

Tuan Yang di-Pertua, saya hendak menyentuh juga Fasal 3 Rang Undang-undang ini berkaitan dengan Seksyen 46A iaitu berkenaan dengan peruntukan tidak membenarkan seseorang Ahli Parlimen ataupun Ahli Majlis Dewan Undangan Negeri ataupun sesuatu pihak berkuasa tempatan menduduki Majlis Peguam atau Bar Committee. Ini ada baiknya dan ada buruknya. Alasan yang diberi ialah kita tidak mahu yang Bar Council atau Majlis Peguam dipengaruhi oleh ahli-ahli politik. Mungkin ada yang mengambil kesempatan yang menggunakan Bar Council sebagai forum. Tetapi rasa saya dan saya bercakap ini sebagai seorang bekas Ahli Majlis Peguam (saya menduduki Majlis itu sepuluh tahun dahulu), saya rasa dari segi Bar Council sendiri mungkin susah hendak mempengaruhinya.

Apa yang telah berlaku pada bulan Oktober yang lepas bukan sahaja Bar Council tetapi juga perjumpaan peguam-peguam di satu General Meeting. Tetapi dari segi Bar Council itu elok juga kita membenarkan orang-orang yang bukan Menteri tetapi menjadi Ahli Parlimen duduk di sana kalau mereka mempunyai kelayakan, kalau mereka dipilih. Saya tak percaya kalau seseorang itu Ahli Parlimen yang beliau itu mempunyai perasaan yang agak sentiasa extreme dengan tidak menghiraukan kepentingan negara dan kepentingan peguam-peguam yang mana mereka wakili. Seseorang yang duduk dalam Bar Council itu mempunyai tanggungjawab yang berat kerana salah satu daripada tugas-tugas yang saya bacakan awal tadi ialah mengkaji undang-undang yang agaknya lapuk, yang agaknya bertentangan, yang agaknya patut ditukar dan mengesyorkan

kepada Kerajaan. Tetapi tidak tahulah saya mungkin kita sekarang ini mempunyai sikap yang mana kalau seseorang itu memilih sesuatu jenis profesyen samada guru, trade union, atau apa, tidak boleh masuk dalam Parlimen, mungkin itu. Kita tidak mahu politik dicampur adukkan dengan soal ini.

Saya rasa menghadkan Ahli-ahli Parlimen yang saya anggap bertanggungjawab duduk di dalam Bar Council mungkin agak keterlaluan sedikit. Tetapi saya bersetuju dengan peruntukan yang mana seseorang itu tidak boleh menjadi Ahli Majlis Peguam sekiranya beliau telah mengamalkan undang-undang tidak kurang daripada tujuh tahun. Ini ada peruntukannya di sini. Itu saya bersetuju, kerana apa yang telah berlaku setahun dua yang lepas ialah ramai pengawal undang-undang yang telah mendapat ijazah yang masih muda dan tidak mempunyai pengalaman lebih daripada dua tahun, tetapi oleh kerana golongan mereka ini besar, mereka dapat menguasai tempat duduk itu. Itulah yang menyebabkan ramai yang mempunyai pengalaman hanya dua tahun telah dipilih untuk duduk dan orang yang telah menjadi Peguam mempunyai pengalaman lebih daripada sepuluh, limabelas tahun diketepikan, kerana orang ini tidak mempunyai kawankawan yang banyak daripada kaum muda. Ini yang sebenarnya yang telah berlaku. Dari segi itu, saya bersetuju. Kalau kita hendak hadkan tempoh seseorang itu tidak boleh menjadi Ahli Majlis Peguam sekurang-kurangnya beliau telah menjalankan amalan undang-undangnya selama tujuh tahun, itu saya bersetuju, dan jikalau begitu, kita akan mendapat orang-orang yang mempunyai fikiran yang waras yang bertanggungjawab menduduki Bar Council.

Kalau tidak inilah perkara yang telah berlaku baharu-baharu ini yang mana Bar Council tidak boleh dikuasai oleh orang-orang yang mempunyai pengalaman kerana banyak orang-orang muda orang-orang yang baharu lepas, baharu sahaja mendapat sijil praktisnya, mereka ramai dari segi bilangan, merekalah yang berkuasa. Dari segi itu, saya bersetuju kita patut kenakan. Dan juga bila saya pandang kepada peruntukan yang dibuat di dalam Rang Undang-undang ini, Tuan Yang di-Pertua, saya dapati kita akan meminda supaya sekarang ini tidak ada mesyuarat Peguam-peguam boleh berjalan sekurang-kurangnya 20% daripada semua ahli hadir. Ini kalau Tuan Yang di-Pertua

tengok di bawah Fasal 4 Rang Undang-undang ini berkenaan dengan quoram iaitu pindaan kepada Seksyen 67 Akta ibu yang mana Fasal 4 berbunyi demikian:

4. Seksyen 67 Akta ibu adalah dengan ini dipinda—

(a) dengan menggantikan perkataan-perkataan “lima puluh orang ahli”—dahulu koramnya lima puluh orang ahli sahaja—yang terdapat dalam seksyen-kecil (2) dengan yang berikut—

“satu perlima daripada jumlah bilangan Bar Malaysia”.

Semalam Yang Berhormat telah mengatakan bahawa jumlah Peguam-peguam yang mengamalkan profesionnya di sini ialah 1,800 orang, kalau tidak salah saya, iaitu kalau 20% sekurang-kurangnya 360 orang ahli Peguam yang hadir baharu boleh diadakan mesyuarat. Saya belum pernah lagi lihat satu kumpulan Peguam yang begitu ramai 360 orang yang hadir, kecuali pada Mesyuarat Law Asia pada tahun 1968 yang mana kita menjemput bukan sahaja peguam-peguam di tanahair kita, tetapi juga daripada seluruh Asia, itu bukannya mesyuarat agung tetapi perjumpaan peguam-peguam di rantau ini dan di rantau Australasia. Tetapi kalau mengikut Rang Undang-undang ini apabila diluluskan di Dewan yang mulia ini maka Peguam-peguam dalam mesyuarat tahunan tidak boleh bersidang sekurang-kurangnya 360 orang hadir. Dan saya tidak tahulah samada ini boleh dicapai kerana mengikut kelaziman sungguhpun seorang itu Peguam tetapi tidak semestinya dia rajin hadir di mesyuarat agung. Ini juga yang mendukacitakan. Selalunya serupa juga seperti mesyuarat lain, kalau mesyuarat-mesyuarat parti itu barangkali ada perbezaannya semuanya hendak datang, tetapi kalau mesyuarat peguam sungguhpun mesyuarat agung tahunannya mereka ini pandang berat lagi kepada praktisnya takut rugi duit dia tidak datang. Jadi, dia ketepikan mesyuarat agung. Saya takut kalau yang begini besar, maka susahlah mesyuarat tahunan itu akan diadakan kerana hendak mendapatkan 360 orang hadir sekurang-kurangnya agak rumit sedikit. Tetapi tidak apalah kita cubakan, kalau mereka tidak hadir pada mesyuarat ini mungkin beberapa perkara tidak boleh dijalankan.

Dan saya juga lihat oleh kerana hendak mengetatkan perkara ini, saya harap ini bukanlah hendak mengenakan kepada Majlis Peguam, maka keputusan sesuatu itu hendaklah sekarang ini mengikut pindaan baharu ini mestilah dibuat dengan sekurang-kurangnya $\frac{2}{3}$ suara, bukan lagi simple majority, dengan undian banyak tetapi mestilah ada $\frac{2}{3}$ suara daripada yang hadir dan mengundi. Ini lebih daripada meminda Perlembagaan memerlukan $\frac{2}{3}$. Kalau hendak memilih seorang ataupun hendak menentukan berapa bayaran tahunan yang patut dikenakan kepada seseorang nampaknya satu keputusan itu tidak bolehlah diterima selagi $\frac{2}{3}$ ahli-ahli yang hadir dan mengundi membuat keputusan. Ini agak berat tetapi kita tunggulah apa pandangan Majlis Peguam. Barangkali saya oleh kerana tidak lagi di dalam Majlis Peguam atau tidak lagi mengamalkan Undang-undang, saya bolehlah bercakap sedemikian, mungkin ada pandangan-pandangan daripada Majlis Peguam sendiri, dan kalau didapati perkara ini tidak praktik, saya percaya Kerajaan kita tidak begitu keras dan sanggup meminda dan membawa perkara ini balik kepada statusnya yang lama.

Tuan Yang di-Pertua, pada keseluruhannya saya bersetuju dengan Yang Berhormat Menteri Undang-undang semasa mengemukakan Bil ini semalam yang mana beliau mengatakan yang beliau berharap peruntukan yang disediakan di bawah Fasal 4 (a) ini tidak perlu dijalankan dengan berubahnya sikap peguam-peguam di negara kita dan sanggup membela. Jadi, kalau peguam-peguam di negara kita ini sanggup membela orang-orang yang dituduh di bawah apa tuduhan sekali pun, maka tidak perlulah Peguam Negara mengeluarkan Sijil Penerimaan Masuk Khas bagi orang-orang yang dimasukkan di sini. Itulah juga harapan saya lebih daripada itu, harapan saya supaya pada satu masa nanti bila keadaan dan suasana di antara dua badan iaitu Peguam Negara dengan Majlis Peguam Malaysia ini sudah rapat semula, maka peruntukan-peruntukan yang disediakan itu boleh dimansuhkan. Tetapi sehingga itu saya rasa Kerajaan tidak ada jalan lain, mahu tidak mahu Kerajaan sebagai Kerajaan yang bertanggungjawab kepada rakyat terpaksa menentukan yang bukannya segolongan manusia, segolongan orang professional menentukan apakah baik dan buruknya bagi rakyat keseluruhannya. Tugas itu tugas yang patut

ditanggung oleh Kerajaan yang dipilih oleh rakyat dan dari segi itu saya rasa sudah wajar bagi Kerajaan membawa pindaan sedemikian rupa ke Dewan yang mulia ini.

Buat mengakhiri hujah saya terhadap Bil ini, saya suka menyeru kepada mereka yang menentang Undang-undang ini termasuk undang-undang yang telah diluluskan di Parlimen ini sungguhpun tidak begitu disukai, forumnya bukan secara mogok, bukan secara menarik hak mereka membela seseorang, itu bukan caranya, caranya cuma mempengaruhi Kerajaan, langkah-langkah dibuat itu tidaklah sebegitu baik, ada jalan lain yang baik supaya pindaan itu dibuat menerusi badan-badan tertentu seperti badan Dewan kita ini dan Dewan Rakyat. Itu caranya. Bukannya cara hendak menarik perkhidmatan mereka kerana itu hanya membawa kemarahan dan kebencian rakyat. Itulah nasihat yang saya suka beri kepada sahabat-sahabat saya yang di dalam Majlis Bar Malaysia.

Kalau sikap-sikap asal kita iaitu kita bekerjasama sebagai peguam baik seseorang itu peguam Kerajaan atau peguam biasa, kalau sikap-sikap, sumpah-sumpah yang dibuat pada asalnya yang beliau seseorang peguam itu membela kebenaran, keadilan, rasa saya perkara macam ini tidak timbul asalkan mereka sedar bahawa mereka juga bertanggungjawab bukan sahaja kepada pelanggan mereka tetapi juga kepada keadilan menerusi mahkamah. Rasa saya kita akan kembali kepada satu zaman yang mana kerjasama yang begitu erat boleh diwujudkan di antara Kerajaan dan Bar Malaysia.

Dengan itu saya ucapkan berbanyak terima kasih, Tuan Yang di-Pertua, dan saya menyokong Rang Undang-undang ini.

4.42 ptg.

Tuan Michael Wong Kuan Lee: Tuan Yang di-Pertua, saya ingin berucap sepatah dua mengenai Rang Undang-undang ini dengan perasaan sedih, kerana sebagai seorang peguam, saya berasa bahawa sebab-sebab yang memerlukan undang-undang seperti ini tidak akan timbul sekiranya ada persefahaman yang lebih erat mengenai pandangan-pandangan dan kedudukan Kerajaan dan juga Majlis Peguam oleh kedua-dua belah pihak.

Saya berkata demikian kerana daripada kenyataan-kenyataan yang dikeluarkan oleh Kerajaan dan juga Majlis Peguam, saya

hanya boleh menyimpulkan bahawa perhubungan di antara Jabatan Peguam Negara dan Majlis Peguam telah terputus. Ini adalah mendukacitakan. Tuan Yang di-Pertua, Majlis Peguam sudah tentu mencerminkan pendapat ahli-ahlinya. Ia juga mempunyai hak untuk menyatakan pendapatnya mengenai mana-mana undang-undang yang difikirkannya tidak sesuai. Di sebaliknya pula Kerajaan sepatutnya mesti menimbangkan pendapat-pendapat atau pandangan-pandangan badan-badan professional seperti Majlis Peguam dan mengadakan dialog supaya dapat menimbulkan suasana persefahaman yang lebih baik dan juga memberikan penghargaan yang lebih sesuai mengenai pandangan masing-masing, sebab pada hemat saya tanpa dialog seperti ini maka kedua-dua pihak akan mencurigai motif masing-masing.

Tuan Yang di-Pertua, malang sekali bahawa perhubungan di antara Majlis Peguam dengan Jabatan Peguam Negara telah meruncing di dalam beberapa tahun yang lampau. Saya penuh percaya bahawa ketetapan yang diluluskan oleh peguam-peguam beberapa bulan yang lalu dan juga Rang Undang-undang ini tidak akan timbul sekiranya kedua-dua pihak mengadakan dialog.

Tuan Yang di-Pertua: Sila duduk. Ahli-ahli Yang Berhormat, mesyuarat ditempokkan selama 15 minit.

Persidangan ditempokkan pada pukul 4.45 petang.

Persidangan disambung semula pada pukul 5.00 petang.

(Tuan (Timbalan) Yang di-Pertua mem-pengerusikan Mesyuarat)

RANG UNDANG-UNDANG PROFESION UNDANG-UNDANG (PINDAAN)

5.00 ptg.

Tuan Michael Wong Kuan Lee: Tuan Yang di-Pertua, saya hendak menyambung mengenai apa yang cakapkan tadi, iaitu ketetapan yang diluluskan oleh peguam-peguam beberapa bulan dahulu dan Rang Undang-undang ini tidak akan timbul sekiranya kedua-dua pihak mengadakan dialog.

Tuan Yang di-Pertua, saya berharap supaya perkara ini akan beransur baik dan dailog-dailog itu akan diadakan di antara Peguam Negara yang baru dan Majlis Peguam supaya dapatlah dielakkan peristiwa baru-baru ini daripada berulang semula.

5.01 ptg.

Raja Datuk Nong Chik bin Raja Ishak: Tuan Yang di-Pertua, saya menyokong Rang Undang-undang ini dan sebelum saya bercakap lebih lanjut lagi, saya suka memberi ucapan tahniah kepada Yang Berhormat Datuk Haji Hamzah kerana baru-baru ini beliau telah dilantik sebagai Menteri Undang-undang dan Peguam Negara. Saya berharap dengan adanya Menteri Undang-undang yang baru maka perjalanan undang-undang akan menjadi lebih elok lagi dan juga justice akan berjalan lebih sempurna lagi daripada masa-masa yang lalu.

Tuan Yang di-Pertua, saya bukan seorang peguam tetapi undang-undang ini selalunya berkisar dan dipinda daripada satu masa ke satu masa, menengokkan keadaan-keadaan satu-satu tempat dan satu-satu negara. Undang-undang pun ada macam-macam perkara undang-undang, undang-undang dalam negeri dan ada undang-undang luar negeri iaitu yang dikatakan undang-undang antarabangsa (International Law) di mana undang-undangnya berlainan juga daripada satu masa ke satu masa—berubah-ubah. Di dalam undang-undang antarabangsa pada satu masa dahulu jikalau dari territorial waters kita cuma tiga batu sahaja, tetapi pada hari ini territorial waters sudah dua puluh batu, ada yang berkehendakkan empat puluh batu dan ada yang berkehendakkan satu ratus batu. Apa sebabnya? Ini adalah mengikut zaman. Pada masa dahulu meriam cuma boleh menembak sampai tiga batu sahaja dari pantai dan tidak boleh mengenai pada pantai kita jikalau ada musuh datang daripada luar. Dengan sebab itu, Tuan Yang di-Pertua, pada hari ini dikehendaki lebih jauh lagi oleh kerana kita sudah ada roket dan sebagainya. Oleh itu, undang-undang kita sentiasa dipinda melainkan satu undang-undang sahaja yang tidak boleh dipinda-pinda iaitu undang-undang Quran. Itu sahaja di atas dunia ini yang tidak boleh dipinda-pinda kerana ianya dibuat oleh Tuhan, kalau dibuat oleh manusia, bila-bila boleh dipinda mengikut kesesuaian masa.

Tuan Yang di-Pertua, saya ingat pada masa darurat dahulu tidak ada Undang-undang Darurat, sungguhpun dalam Perlembagaan ada hak asasi kemanusiaan (human rights). Di United Nations ada human rights yang kita semua kehendaki, tetapi jikalau human rights ini terlampau diberi tidak ada batasan, maka tentulah kegunaan secara begini berleluasan dipakai dan digunakan oleh orang lain, secara lain pula. Dengan sebab itu, di waktu darurat dahulu keadaannya adalah berlainan daripada keadaan yang dikatakan pada masa tidak ada peperangan, tidak ada darurat. Di dalam International Law juga ada menyatakan di antara war and peace, pada zaman peace tidak ada apa-apa, tidak ada peperangan, bagaimana pula hendak dijalankan undang-undang? Jadi pada hari ini negeri kita ini adalah di dalam darurat, oleh kerana dalam darurat maka terpaksa undang-undang yang dinamakan ISA ini mesti dijalankan. Dalam emergency juga undang-undang ini terpaksa dijalankan oleh kerana jikalau dibiarkan maka tentulah pada satu masa dahulu orang bawa senapang dan kominis membawa senapang dalam pekan, dia tidak kira siapa sahaja boleh ditembak. Dengan sebab itu, apabila dia ditangkap, dengan tidak ada undang-undang seperti ini maka dia cuma dipenjara setahun, dua tahun habis lepas begitu sahaja. Oleh hal yang demikian, maka orang sudah tidak takut kepada undang-undang lagi, kerana undang-undang ini terlampau ringan. Saya yakin dan percaya oleh kerana Kerajaan memandangkan keadaan ini maka diadakan Undang-undang Keselamatan Dalam Negeri (ISA) ini. Tetapi silap sedikit apa yang dikatakan oleh ramai daripada rakan-rakan saya, iaitu ada setengah manusia apabila ada kuasa terlampau menggunakan kuasa itu. Kuasa ini juga jikalau digunakan terlampau sangat akhirnya keciwa, kuasa ini mestilah dirundingkan untuk digunakan dan apa akibatnya. Sebab manusia ini bukan dibuat daripada batu, bukan dibuat daripada besi, sedangkan batu dan besi boleh kendur juga, oleh kerana kalau batu kena air lama-lama dia akan lekak. Begitu juga besi apabila kena api dia lentur. Tetapi manusia lebih lagi, dia boleh melentur dan sebagainya jikalau ada digunakan diplomasi sedikit. Dailog tidak payah sebab Kerajaan bukan hendak berdailog, kemudian buat undang-undang, kalau begini Kerajaan buat undang-undang hendaklah diberi penerangan kepada

peguam-peguam kita dalam negeri ini kerana mereka adalah orang-orang yang bertanggungjawab kepada negerinya, orang-orang yang taat setia kepada negeri ini. Jikalau dipanggil dan dirundingkan dari segi baik dan buruknya, saya yakin dan percaya peguam-peguam kita dengan sukarela dan senang hati akan mematuhi kehendak-kehendak Kerajaan, tidak macam mana yang ada sekarang.

Tuan Yang di-Pertua, apa yang dikatakan oleh saudara saya yang telah lalu iaitu di masa kita berkehendakkan pembela, kita tidak hendak menghukum orang itu kalau tidak diberi kepuasan hatinya. Jikalau dihukum begitu sahaja, orang ada senjata di tangannya, kemudian dihukum gantung, negeri ini barangkali tidak lama lagi akan jadi negeri dictatorship. Tetapi negeri kita tidak begitu, negeri kita berkehendakkan seorang peguam untuk membela, ini yang kita laungkan, kita hendakkan peguam kita membela orang yang bersalah ini macam mana yang dikatakan oleh Yang Berhormat tadi. Oleh kerana Kerajaan berkehendakkan ini, Kerajaan mesti mencari walau apa jadi sekalipun, kalau tidak ada dalam negeri ini, kalau peguam-peguam dalam negeri ini boikot, tidak hendak, maka terpaksa dicari daripada luar negeri. Apa yang dikehendaki oleh Undang-undang ini iaitu peguam luar boleh membela nasib orang itu ataupun jikalau boleh apa yang dikatakan oleh Yang Berhormat tadi iaitu orang-orang yang bertanggungjawab betul-betul, bukan sahaja pegawai-pegawai Kerajaan atau legal men yang makan gaji dengan Kerajaan yang boleh disuruh, bukan saya mengatakan Yang Berhormat Menteri boleh desak—tidak, tetapi kecurigaan, sebab banyak perkara-perkara telah berlaku di dalam negeri yang begitu boleh disuruh orang itu sebab boleh dipaksa. Oleh kerana dia makan gaji, dia terpaksa patuh kerana pangkatnya, kalau tidak dibuat begitu pangkatnya tidak boleh naik. Sungguhpun kita fikirkan Legal Service adalah satu service yang tidak boleh bergoyang-goyang tetapi manusia ini macam mana alimnya pun kadang-kadang ada juga tak betulnya itu. Dengan sebab itu kita berkehendakkan orang-orang yang betul-betul boleh memperjuangkan nasib orang ini.

Ada setengah mengatakan jikalau misalnya orang berkhianat kepada satu-satu orang itu dia letakkan pistol, kalau siapa sahaja ada pistol maka dia akan dihukum gantung, dia

tidak ada orang yang membela, macam mana Emergency dahulu banyak orang-orang yang keciwa oleh kerana dihukum bunuh, dihukum gantung oleh kerana orang dengki, orang khianat kepadanya, dia telah mati percuma begitu.

Tuan Yang di-Pertua, kita mestilah beringat-ingat di atas perkara ini. Saya menyokong ini oleh kerana saya percaya dengan adanya Undang-undang ini orang akan takut—itu sahaja. Kita hendakkan orang ini takut membuat perkara yang tidak senonoh, yang bermaharajalela, bawa senjata ke sana-sini membunuh sana, membunuh sini atau pengganas-pengganas kominis ataupun bukan pengganas kominis, gangster ataupun yang dikatakan kominis di dalam parti kita, iaitu subversive communist. Ada ahli-ahli kita juga yang pro-kominis kalau dia ada mempunyai senjata-senjata. Tadi ada Yang Berhormat Datuk Haji Ahmad Arshad mengatakan iaitu kalau Melayu pro-kominis Russia. India kata dia kominis-China, ini pemikiran dia. Tetapi tidak usahlah kita kirakan kominis-China, akhirnya kelak kominis pro-China, pro-India waraganegara India dan China di sini pro-China, kita pro-Russia, akhirnya bersenjata dan kita berlaga berdua, iaitu pro-Russia dan pro-kominis China. Dengan sebab itu kita tidak berkehendakkan senjata walaupun pengganas kominis, gangster ataupun yang saya katakan orang-orang yang pro-Russia atau pro-China itu bersenjata. Kalau mereka ini mempunyai senjata maka inilah hukumannya dan bolehlah dibela oleh peguambela-peguambela.

Tuan Yang di-Pertua, saya ingat dengan adanya Menteri baru, iaitu Yang Berhormat Datuk Seri Haji Hamzah maka saya yakin dan percaya oleh kerana saya sudah kenal dengan beliau bukan baru tetapi 14 tahun dahulu sewaktu saya menjadi Speaker Dewan Undangan Negeri Selangor dan beliau menjadi Legal Advisor dan saya tahu memang Yang Berhormat Datuk tidak ada ke mana-mana, tidak ada sebelah sana atau sebelah sini tetapi menjalankan tugasnya benar-benar tugas, bukan kerana hendakkan pangkat atau sebagainya tetapi menjalankan tugas secara lurus benar. Maka saya percaya dan yakin peguam-peguam kita yang ada sekarang yang tidak puas hati dapat mengadukan hal dengan memberi penerangan-penerangan dan penjelasan-penjelasan

dan Yang Berhormat Menteri kita juga boleh memberi penerangan dan penjelasan supaya kedua-dua pihak ini tidak dapat berbalah di antara satu dengan lain.

Tuan Yang di-Pertua, selain daripada itu saya harap kepada pihak peguambela dan juga Kerajaan dapat bekerjasama di atas perkara ini oleh kerana jikalau sekiranya peguam-peguam asing boleh masuk ke dalam negeri ini nanti, tentu sekali peguam-peguam dalam negeri inipun tidak puas hati terhadap Kerajaan Negeri ini dan juga kita buat Undang-undang ini oleh kerana kita fikirkan jikalau sekiranya tidak ada peguambela dalam negeri kita ini hendak menjadi pembela, kita terpaksa mengimpot peguambela daripada luar negeri. Saya berharap kepada Yang Berhormat Menteri mendapat kata sepakat dengan peguambela kita supaya dapat bertolak-ansur dan Undang-undang ini pada satu masa yang akan datang kalau boleh kita ubah balik. Dan sebagaimana yang dikatakan oleh Yang Berhormat tadi iaitu sekatan-sekatan kepada Badan Peguam ini boleh dapat dikendurkan, misalnya yang dikatakan mestilah lebih daripada 75% ke atas. Ini saya yakin dan percaya oleh kerana peguam-peguam ini terlampau ketat terhadap Kerajaan, maka Kerajaan pun terpaksa hendak mengetatkan, ini masing-masing hendak keras, itu sebabnya disekat. Kalau engkau tidak bertolak-ansur, aku pun tidak hendak bertolak-ansur. Kalau begitu aku beri engkau 75%, langsung engkau tidak dapat bermesyuarat. Inilah caranya yang saya pandang. Jadi peguam kata: kami ramai, kami ada lebih kurang 2,000-3,000 orang, kami kuat. Kerajaan tentu mengatakan Kerajaan lebih kuat lagi kerana Kerajaan ada askar banyak, mata-mata banyak, lain-lain banyak, kami boleh sekat, 2/3 mesti ada, kalau tidak, tidak boleh bermesyuarat; kalau bermesyuarat juga masing-masing masuk Batu Gajah. Kalau begini gayanya, negeri kita akan huru-hara.

Saya berharap kepada Yang Berhormat Menteri bukan kerana satu dengan lain berlaga, akhir nanti keciwa kita, maka terpaksa kita bertolak-ansur di atas perkara ini.

5.20 ptg.

Datuk Dr C. Sinnadurai: Tuan Yang di-Pertua, saya bersetuju dengan Rang Undang-undang Profesion Undang-undang (Pindaan).

(Dengan izin) This profession is good if practised in the spirit of it, but the trouble with law and government, as someone remarked, is lawyers. For the more advanced the society of man, the cleverer the language he speaks, the greater the interpretation he give. For after all, Sir, language is the vehicle of thought. Moreover in life a lot depends on what we say, how we say and who says it. Further, it is said that God divided man into men that they might help each other and so as far as possible no quarrel ought ever be converted into a policy. Tuan Yang di-Pertua, now with Yang Berhormat Datuk Sri Haji Hamzah bin Haji Abu Samah as our Law Minister and knowing him over the years, I am confident that there will be better rapport with the Bar Council from now onwards. This is not only my wish but the wish of this very House.

Walaupun demikian, pendapat saya ialah Kerajaan tidak ada jalan lain lagi melainkan mengambil peguam-peguam asing untuk membela mereka dicharge dalam kes-kes jenayah oleh kerana setengah-setengah peguam-peguam tempatan itu tidak memberi kerjasama dan keputusan itu diambil-alih oleh Bar Council.

Tuan Yang di-Pertua, satu lagi mereka hairan juga mengapa tujuh tahun pengalaman dikehendaki bukan lima tahun atau kurang daripada lima tahun. Pada pendapat saya, saya memikir tujuh tahun adalah mustahak untuk memperolehi pengalaman yang mencukupi dan juga nombor 7 bukan saya bersifat mystic bahkan juga nombor bertuah seperti seven heavens: seven angles, seven wonders, seven sins, seven days in a week dan tempat duduk saya pun nombor 7 dalam barisan ini (*Ketawa*) lebih-lebih lagi merupakan nombor bertuah (lucky number) bagi rakyat Malaysia.

5.22 ptg.

Tuan T. S. Gabriel: Tuan Yang di-Pertua, saya bangun menyokong bersungguh-sungguh Rang Undang-undang Profesion Undang-undang (Pindaan).

Tuan Yang di-Pertua, sebenarnya dan sungguhpun saya bukan seorang peguam oleh sebab perkara yang kita bincangkan itu amat penting, saya suka mengambil bahagian dan memberi pandangan untuk menarik perhatian dan tindakan daripada pihak Kerajaan.

Tuan Yang di-Pertua, sebenarnya apabila sesuatu kes dibawa ke mahkamah tidak ada sesiapa pihak pun boleh membawa perkara itu semasa kes itu sedang dibicara. Saya sendiri biasa bawa perkara ini ke Dewan Rakyat—semasa saya menjadi Ahli Dewan Rakyat dan juga di Dewan Negara, Menteri biasa berkata: oleh sebab kes itu sedang dibicara perkara ini tidak boleh dibawa di Dewan. Saya ingin tahu daripada Yang Berhormat Menteri Undang-undang dan Peguam Negara yang baru, bagaimana kes yang bersangkutan dengan budak yang berumur 14 tahun itu semasa bicara dan selepas bicara huruhara dibuat oleh parti-parti politik dan juga oleh peguam-peguam. Bagaimana perkara ini dibenarkan oleh Kerajaan iaitu semasa kes itu sedang dibicara. Mengapa Kerajaan telah menunjukkan kelemahannya yang begitu buruk.

Tuan Yang di-Pertua, semasa negara kita mengalami satu-satu krisis atau masalah-masalah seperti keselamatan negara, negara mesti memandang kepada semua warganegara terutama sekali warganegara-warganegara kanan. Siapa itu warganegara kanan? Warganegara kanan ialah peguam-peguam, doktor-doktor, jurutera-jurutera dan professional-profesional untuk mendapat kerjasama dan sokongan atas langkah-langkah yang Kerajaan ambil untuk mengatasi satu-satu masalah.

Dengan perasaan yang amat dukacita saya berucap dalam Dewan, sungguhpun peguam-peguam dalam negara itu begitu bertanggungjawab tetapi mereka menunjukkan yang mereka tidak bertanggungjawab kepada negara, cuma mereka memandangkan diri sendiri dan mengeksploitasikan regulations yang dibuat di bawah ISA. Jika mereka tidak bersetuju dengan regulations dibuat di bawah ISA; mereka boleh meminta mengadakan satu-satu dialog dengan Kerajaan, bukan terus menerus menentang dengan Kerajaan. Ini bukan satu-satu perkara we expect from professional people like lawyers in the country.

Tuan Yang di-Pertua, oleh sebab Yang Berhormat Menteri Undang-undang dan Peguam Negara yang baru menjadi seorang Menteri Kanan, jika saya tidak salah beliau sudah menjadi Menteri Pertahanan, Menteri Penerangan, Menteri Perdagangan dan Perindustrian dan pada masa sekarang Menteri Undang-undang saya harap segala hal mengenai Kementerian Undang-undang dengan

peguam-peguam dan Majlis Peguam akan diselesaikan tidak lama lagi. Saya harap semua peguam akan memberi segala kerjasama dengan Kerajaan terutama sekali demi kepentingan negara.

Tuan Yang di-Pertua, saya juga menyokong peruntukan seorang peguam yang ingin menjadi ahli Majlis Peguam Negara mesti menjadi seorang peguam (in practice) selama 7 tahun, ini amat penting. Tetapi saya menarik perhatian Kerajaan patutkah kita membawa satu undang-undang yang tidak membenarkan seorang Ahli Parlimen atau Senator atau Ahli Dewan Undangan Negeri menjadi ahli dalam Majlis Peguam. Saya tahu sebabnya, sebab Kerajaan membawa perkara ini. Oleh sebab satu dua orang, jangan kita mengadukan seluruh Ahli-ahli Parlimen atau Dewan Undangan Negeri. Saya harap Kerajaan akan mengambil segala perhatian atas perkara ini dan jikalau boleh amend fasal untuk membenarkan Ahli Parlimen daripada kedua-dua Dewan dan juga Ahli Dewan Undangan Negeri menjadi ahli Majlis Peguam.

Tuan Yang di-Pertua, bagaimana kita semua sedia maklum iaitu selepas kita mencapai kemerdekaan 20 tahun lalu kita telah membangunkan satu negara daripada apa yang kita terima daripada penjajahan British seperti yang kita ada pada masa sekarang. Ada pihak kominis seperti elements dan anasir-anasir subversif akan menjahanamkan semua yang kita mencintai, kebebasan dan kemerdekaan kita. ISA ialah satu undang-undang yang menjadi satu nyawa dan jiwa kepada kemerdekaan kita. Saya harap peguam-peguam yang bertanggungjawab begitu akan memberi segala pertimbangan atas satu-satu langkah yang Kerajaan memandang begitu berat dan saya juga mengambil peluang apabila satu-satu undang-undang dikuatkuasakan seperti ini, saya harap Kerajaan mesti menguatkuasakannya dengan betul dan jangan menunjukkan kelemahan. Kita memang ada berbagai-bagai undang-undang tetapi kita amat liberal, amat lenient, oleh sebab itu ada pihak yang ingin menjahanamkan negara kita. Kerajaan mesti ingat untuk menguatkuasakan sepenuhnya undang-undang seperti ini. Ini amat penting jika kita ingin terus mengadakan dalam keadaan kebebasan.

Dengan itu sekali lagi saya sokong dan mengucapkan setinggi-tinggi tahniah kepada Yang Berhormat Menteri.

5.29 ptg.

Tuan Haji Mahmoud Salim bin Mohamad: Tuan Yang di-Pertua, saya juga berucap untuk menyokong undang-undang ini bukan kerana apa, tetapi dengan satu tujuan setelah saya mendengar bagaimana orang-orang yang dibawa ke mahkamah itu tidak dapat pembelaan dengan sebab pihak peguam-peguam tidak mahu menyokong dan tidak mahu mengambil bahagian, maka itulah sebabnya saya terpaksa berdiri di sini menyokong undang-undang ini bukan kerana lain ialah kerana mencari keadilan.

Tuan Yang di-Pertua, setelah membahaskan Undang-undang ini saya berasa sedikit terkilan oleh kerana sebagaimana kita tahu di Malaysia ini, selain daripada peguam-peguam yang ada berkelayakan Barrister, di negeri Trengganu ada satu jenis lagi peguam iaitu peguam yang tidak berkelulusan Barrister yang dikenal dengan peguam tempatan (local pleader). Orang-orang ini semenjak sebelum perang sampai sekarang ini masih lagi mempraktikkan kerja-kerjanya di dalam mahkamah, bukan sahaja setakat Mahkamah Rendah tetapi sampai ke Mahkamah Tinggi di dalam negeri Trengganu. Mereka itu diberi peluang membela anak-anak guaman masing-masing yang kena tuduh itu di dalam segala kes yang dibawa samada perkara itu kes-kes mal ataupun kes-kes jenayah. Orang-orang itu boleh membela orang-orang yang kena tuduh di dalam kes-kes jenayah sampai ke Mahkamah Tinggi, tetapi setahu saya mereka itu hanyalah dibenarkan setakat di dalam negeri Trengganu sahaja dan mereka itu adalah dikawal oleh undang-undang tempatan sendiri iaitu Undang-undang Peguam dan Penulis Negeri Trengganu. Dengan adanya langkah tidak bekerjasama dari peguam di seluruh Malaysia ini, saya fikir apalah salahnya kepada peguam-peguam ini dibuka peluang kerana walau macamanapun mereka itu memang menjalankan tugasnya di Trengganu yang menjadi satu unit di dalam Malaysia. Kalau hendak dikatakan peguam-peguam yang ada itu tidak berkelulusan dan kelayakan, kalau begitu kenapa mereka dibiarkan dari dahulu sampai sekarang boleh menjalankan praktiknya sampai ke Mahkamah Tinggi. Di dalam Rang Undang-undang ini nampaknya hendak membawa peguam-peguam dari luar Malaysia, tetapi peguam-peguam yang ada di dalam Malaysia sendiri seumpama di Trengganu itu nampaknya sengaja ditinggal-

kan. Jadi, saya merayu kepada Menteri Undang-undang supaya local pleader di Trengganu juga diberi peluang kepada mereka itu kerana mereka adalah orang-orang yang berpengalaman. Di dalam negeri Trengganu sendiri kedapatan, walaupun mereka itu tidak mempunyai kelulusan Barrister, tetapi banyak kes-kes yang telah mereka itu menang apabila berlawan bicara dengan peguam yang ada berkelulusan. Saya tidaklah hendak melagakan mereka itu tetapi menceritakan kepada Dewan ini perkara hakikat yang terjadi. Bagi saya oleh kerana undang-undang ini adalah dimaksudkan supaya orang-orang yang kena tuduh di dalam mahkamah di seluruh Malaysia ini mendapat pembelaan, maka oleh kerana peguam-peguam di dalam negara kita ini tidak mahu bekerjasama, maka akan dijemput peguam-peguam dari luar Malaysia, saya berharap mudah-mudahan pihak Kementerian berkenaan tidak melupakan peguam-peguam di dalam negeri Trengganu.

Sekali lagi, Tuan Yang di-Pertua, saya menyokong Rang Undang-undang ini kerana tujuannya memberi keadilan kepada yang kena tuduh dan jangan lupa harapan saya berkenaan peguam negeri Trengganu.

5.34 ptg.

Datuk Seri Haji Hamzah bin Datuk Abu Samah: Tuan Yang di-Pertua, terlebih dahulu suka saya mengucapkan ribuan terima kasih kepada Ahli-ahli Yang Berhormat terutama yang mengalu-alukan perlantikan saya sebagai Menteri Undang-undang yang baru. Keduanya, kepada pendapat-pendapat dan pandangan-pandangan yang membina yang telah dinyatakan di dalam Dewan ini yang sudah tentu menjadi panduan kepada saya dalam menjalankan tugas selaku Menteri dan Peguam Negara yang baru.

Saya tidak tahu dengan pasti samada perundingan di antara peguam-peguam dengan sahabat saya Peguam Negara sebelum Undang-undang Profesion Undang-undang (Pindaan) ini digubal dan dibentangkan di Dewan Parlimen. Apa yang saya tahu ada perundingan sebagaimana yang saya telah nyatakan di dalam ucapan pendahuluan saya membentangkan Undang-undang ini. Ada perundingan di antara dua pihak itu pada masa sebelum diwujudkan Peraturan-peraturan Perlu (Kes-kes Keselamatan) 1975, yang sebagaimana kita

maklum adalah ditentang oleh peguam-peguam. Dan sebagaimana telah dinyatakan oleh saya apabila membentangkan Akta Profesion Undang-undang ini pandangan peguam telah diambil perhatian, pandangan tentang undang-undang ataupun Peraturan-peraturan Perlu (Kes-kes Keselamatan) 1975 telah diberikan perhatian oleh Peguam Negara dan Kerajaan dan perhatian atas peraturan yang berkenaan itu telah diubahsuai peruntukannya selaras dengan pandangan-pandangan yang telah diberi oleh peguam semasa perundingan di antara mereka dengan Peguam Negara dahulu. Tetapi berkenaan dengan Rang Undang-undang Profesion Undang-undang ini mungkin sebelum Rang Undang-undang ini dirojok kepada Parlimen mungkin tidak ada perundingan di antara Peguam Negara dengan Majlis Peguam dan juga dengan peguam-peguam. Ini boleh jadi Peguam Negara pada masa itu mungkin berpendapat bahawa memandangkan kepada suasana pada masa itu beliau menganggap tidak perlu diadakan perundingan kerana saya dimaklumkan Majlis Peguam meneruskan tentangan terhadap Peraturan Perlu (Kes-kes Keselamatan) 1975 dengan mengadakan persidangan-persidangan, mesyuarat-mesyuarat Majlis Peguam dan Jawatankuasa Bar dan yang malangnya pula banyak terkeluar publisiti di dalam suratkhbar yang sudah tentu merenggangkan lagi perhubungan di antara Peguam Negara dengan peguam-peguam yang berkenaan. Dan mengikut juga laporan yang saya terima. Majlis Peguam telah memutuskan supaya memulaukan kes-kes di bawah Peraturan-peraturan Perlu (Kes-kes Keselamatan) tanpa sebarang usaha untuk berunding dengan Kerajaan dalam perkara ini. Kalau betul itulah kedudukannya pada masa itu, maka tentulah sukar bagi pihak Peguam Negara khususnya Kerajaan mengadakan perundingan dengan Majlis Peguam terhadap Rang Undang-undang Profesion Undang-undang ini.

Tuan Yang di-Pertua, walau bagaimanapun, maka adalah menjadi harapan saya bahawa perhubungan di antara Majlis Peguam dengan Peguam Negara akan terus dapat rapat dan baik kerana sebagaimana Ahli-ahli Yang Berhormat telah nyatakan tadi kedua pihak ini adalah mempunyai hasrat dan matlamat yang sama iaitu bukan sahaja kita akan mengawasi kekuatan, keutuhan undang-undang bahkan juga kedua-

dua pihak adalah mempunyai matlamat supaya keselamatan rakyat dan negara akan sentiasa terkawal.

Saya suka menyatakan sebagaimana saya jelaskan kepada Pengerusi Majlis Peguam dan Setiausahanya baru-baru ini dalam masa pertemuan saya dengan mereka bahawa saya sedia menerima pandangan-pandangan, syor-syor konkrit, yang membina daripada mereka tentang undang-undang ini dan Peraturan-peraturan Perlu (Kes-kes Keselamatan). Jika mereka dan saya juga berpendapat perlu mana-mana peruntukan di bawah undang-undang ini patut dipinda, saya sedia menerima pandangan-pandangan, cadangan-cadangan di atas syor-syor bagaimana satu-satu peruntukan dalam mana-mana Undang-undang ini boleh pinda. Dan oleh kerana itu tidaklah perlu rasa saya bagi kita menubuhkan satu jawatankuasa sebagaimana yang telah dicadangkan oleh seorang Ahli Yang Berhormat bagi mengkaji dengan mendalamnya. Sebagaimana kata Ahli Yang Berhormat itu Undang-undang yang dikatakan "obnoxious" ataupun "oppressive" untuk mengadakan pindaan-pindaan yang sewajarnya.

Tuan Yang di-Pertua, izinkan saya menyentuh perkara-perkara yang telah dibangkitkan oleh Ahli-ahli Yang Berhormat dalam masa perbahasan. Saya menyedari kebimbangan Yang Berhormat Senator Datuk Haji Ahmad bin Arshad pada masa beliau menyatakan kebimbangan kemungkinan senjata-senjata di seludup masuk menerusi laut dari negeri-negeri di sekeliling kita. Inilah sebabnya yang kita mengadakan Peraturan-peraturan Perlu (Kes-kes Keselamatan), ISA kerana ada juga bahayanya dalam mana negara kita sekarang ini dikelilingi oleh negara-negara daripada mana banyak senjata-senjata api, senjata-senjata yang begitu moden yang boleh diseludupi dibawa masuk di tempat-tempat yang pada masa lepas adalah menjadi pengkalan (base) daripada mana pihak anasir subversif bergerak membangkitkan keadaan huru-hara dalam negara kita pada masa 12 tahun kita menghadapi ancaman mereka. Oleh kerana inilah sebagaimana saya katakan tadi kita adakan ISA, adakan Peraturan-peraturan Perlu (Kes-kes Keselamatan) supaya kita dapat menghadapi ancaman ini dengan lebih berkesan lagi dengan orang-orang ini dibawa ke Mahkamah dibicarakan di hadapan saksi-saksi yang terkawal keselamatannya.

Saya menyedari kebimbangan peguam-peguam tentang cara-cara perbicaraan di mahkamah di mana umpamanya ada peruntukan yang membolehkan pihak polis pendakwa meminta muka seorang saksi itu ditudung atau diseludup dengan kain atau dihadang dengan dinding supaya muka dia tidak boleh dilihat oleh pendakwa atau orang-orang yang lain yang ada di dalam mahkamah pembicaraan. Tetapi sungguhpun muka tidak dilihat, suara masih lagi boleh didengar, dia masih lagi boleh dicross-examine, disoal balas oleh orang-orang yang mendakwa. Ini adalah selaras dengan kenyataan saya bahawa kita masih lagi mahu mengekalkan keutuhan undang-undang dalam negara kita.

Sebagaimana yang dicadangkan oleh seorang Ahli Yang Berhormat di Dewan Rakyat kepada saya, kita bolehlah mengadakan Tribunal Court Martial atau military law di mana bukan sahaja undang-undang ini tidak akan berjalan bahkan peguam juga akan hilang kerana kita tidak memerlukan peguambela datang ke Mahkamah membela seorang yang dituduh. Tribunal semacam itu cuma menangkap sahaja orang yang kita syaki dihadapkan dia ke hadapan firing squad dan tembak sahaja. Kita tidak mahu undang-undang semacam itu. Dalam kita menghadapi ancaman daripada pihak komunis yang dahsyat kita mahu lagi mengekalkan Kerajaan secara demokrasi. Kita mahu lagi ada rule of law, keutuhan undang-undang dengan syarat supaya yang dituduh itu diberi lagi kesempatan, kemudahan untuk membela dirinya. Dalam kes-kes keselamatan yang dikatakan telah dipercayai membunuh, ada yang lepas. Rasa saya sepuluh daripada pihak yang didakwa itu telah didapati tidak bersalah dan dilepaskan. Ini menunjukkan masih ada lagi peluang bagi peguam-peguam menjalankan pembelaan yang boleh melepaskan orang-orang yang didakwa dan selain daripada itu kita mestilah mempunyai kepercayaan penuh kepada kebijaksanaan, kepada keadilan Hakim-hakim kita. Saya berani berkata di sini bahawa Hakim-hakim Mahkamah di negara kita ini masih terkenal mempunyai pendirian yang bebas dan tidak dipengaruhi oleh mana-mana pihak dan mereka cuma akan menghukum atau mendapati seorang salah dan menghukum jikalau sekiranya mereka berpuas hati daripada bukti-bukti dan keterangan yang dikemukakan di Mahkamah orang yang dituduh itu memang bersalah.

Saya tertarik hati kepada kenyataan sahabat saya Yang Berhormat Senator Kamarul Ariffin yang menyatakan kebimbangan beliau tentang cara-cara bebanan yang diberi kepada seorang Pendakwa di Mahkamah, sekarang katanya sudah diubah keadaan dalam mana orang yang dituduh itu perlu membuktikan ia tidak bersalah berlainan dengan undang-undang konsep kita sekarang ini di mana menyatakan bahawa yang dituduh itu tidak bersalah hingga dibuktikan oleh pendakwa dia bersalah. Tetapi prinsip ini bukan dikenakan kepada semua undang-undang. Kita kenakan prinsip ini dalam mana orang yang dituduh itu membuktikan dia benar kepada undang-undang meliputi perkara-perkara tertentu sahaja yang perlu kita adakan prinsip semacam ini umpamanya di bawah ISA yang menyerah bebanan itu kepada orang yang didakwa bukan kepada pendakwa.

Tentang seruan Yang Berhormat Datuk Haji Ahmad Arshad supaya Undang-undang ini jangan disalahgunakan, saya telah memberi jaminan di Dewan Rakyat dan juga di Dewan yang mulia ini bahawa segala kes-kes pembawa senjata di bawah Undang-undang Keselamatan Dalam Negeri dan juga dalam Peraturan-peraturan Perlu (Kes-kes Keselamatan) Dalam Negeri ini akan diteliti oleh saya sendiri tidak sebagaimana masa lepas ada kalanya dilepaskan kepada Timbalan Pendakwa Raya untuk menelitinya. Saya telah memberi jaminan bahawa segala kes keselamatan melibatkan pembawaan, penyimpanan senjata akan dikendalikan oleh saya sendiri dan saya sendiri akan memutuskan samada seorang yang didakwa di bawah undang-undang yang berkenaan itu akan didakwa di bawah undang-undang yang melibatkan hukum mati atau di bawah undang-undang yang lain. Saya harap jaminan yang telah saya berikan ini akan menyejukkan hati Peguambela-peguambela, Majlis Peguam juga supaya tampil ke hadapan memberi kerjasama membela orang-orang yang dituduh di bawah Undang-undang ini.

Saya juga suka menyentuh tentang kenyataan Yang Berhormat Datuk Haji Ahmad Arshad bahawa perkara ini tidak mengujudkan precedent dalam mana budak-budak muda akan digunakan oleh pihak komunis untuk membawa senjata-senjata, melakukan perbuatan-perbuatan pengganasan di kawasan-kawasan bandar. Inilah sebabnya dalam mana budak yang berumur 14 tahun ini

didakwa kerana kita ada bukti sebagaimana laporan polis kepada saya bahawa pihak anasir komunis telah mula menggunakan budak-budak yang di bawah umur yang tertentu oleh kerana mereka berpendapat kalau budak-budak ini ditangkap didapati salah dibicarakan, dia tidak dikenakan hukuman yang seberat-beratnya iaitu hukuman mati. Oleh kerana itulah budak 14 tahun ke bawah ini telah dibawa ke mahkamah dan dihadapi dengan tuduhan semacam ini. Dalam perkara ini suka saya menjawab pertanyaan saudara saya Yang Berhormat Senator T. S. Gabriel yang bertanya mengapa kes ini dibahaskan, dibincangkan pada hal kes itu masih berjalan lagi iaitu satu perkara *sub judice*. Pada pendapat saya perbincangan berkenaan dengan kes ini bukan melibatkan bahan-bahan perbicaraan terhadap kes ini, cuma perbincangan di atas samada menasabah ataupun tidak menasabah seorang yang berumur begitu muda 14 tahun dituduh di bawah ISA dan kalau sekiranya didapati salah boleh dikenakan hukuman bunuh. Itu sahaja perbincangan yang timbul dan kerana itu saya rasa oleh kerana dia tidak menyentuh keterangan (evidence) dalam perbicaraan dia tidak menjadi perkara *sub judice* dan kerana itu sudah tentulah tidak menyalahi peraturan ataupun undang-undang berkenaan dengan perkara ini.

Saya suka menyatakan juga kepada Yang Berhormat Datuk Haji Ahmad bin Arshad kalaulah sekiranya saya dikehendaki mengeluarkan Sijil Penerimaan Masuk Khas kepada peguam-peguam luar negeri adalah peguam-peguam yang datang daripada negara Komanwel kerana negara-negara Komanwel sahajalah yang mempunyai undang-undang, cara-cara perbicaraan yang sama dengan undang-undang kita.

Yang Berhormat Senator Kamarul Ariffin telah membangkitkan pertanyaan kenapa undang-undang ini perlu dibawa, adakah oleh kerana undang-undang ini dibawa oleh kerana wujud satu keadaan konfrantasi di antara Peguam Negara dengan Majlis Peguam. Saya tidak payahlah menceritakan latar-belakang kenapa undang-undang ini diadakan, kerana kita telah menghadapi keadaan dalam mana banyak orang salah didakwa telah didapati tidak dibela oleh kerana peguam-peguam dengan arahan sebagaimana kata Yang Berhormat juga Majlis Peguam telah menarik diri daripada menjadi peguam membela orang-orang yang telah

dituduh di bawah ISA oleh kerana kita mahu melihat orang-orang yang dituduh dibela walaupun ada peraturan undang-undang yang mengatakan perbicaraan boleh diteruskan tanpa pembelaan daripada sesiapa, kita mahu orang-orang yang dituduh itu dibela dan diberi keadilan mahkamah dengan dia dibela. Saya menyambutkan balik kenyataan sahabat saya Yang Berhormat Senator Kamarul Ariffin yang telah menyatakan Peguam-peguam mesti mengingati etiquette profession-nya yang mengatakan adalah tanggungjawab seseorang peguam itu kalau diminta membela seorang itu tanggungjawab dia menjalankan tugas membela seseorang itu tanpa menghiraukan apa-apa perkara yang lain atau mengingatkan kepentingan diri sendiri.

Saya juga menyedari tugas-tugas Majlis Peguam yang dinyatakan oleh Yang Berhormat Senator Kamarul Ariffin khususnya tentang tanggungjawab Majlis Peguam menasihatkan Kerajaan dalam perkara undang-undang, dan sebagaimana kata Ahli Yang Berhormat juga jika ada undang-undang tidak betul adalah tugas Majlis Peguam menasihatkan Kerajaan. Saya bersetuju dengan pendapat ini bahawa adalah tanggungjawab dan tugas Majlis Peguam membawa perkara semacam ini kepada Kerajaan, tetapi dalam perkara issue ini, tindakan Majlis Peguam dalam mesyuarat Peguam baharu-baharu ini mengarahkan ahli-ahlinya memboikot kes-kes di bawah Undang-undang Keselamatan Dalam Negeri adalah saya rasa satu tindakan yang tidak selaras dengan tugas yang diberi kepada Majlis Peguam menasihatkan Kerajaan dalam perkara undang-undang. Lebih baik saya rasa kalau sekiranya perkara ini dibawa kepada pengetahuan pihak yang berkenaan dan berunding dengan pihak yang berkenaan daripada mereka mengambil tindakan yang saya anggap tidak membina dengan memutuskan supaya peguam-peguam tidak membela, memboikot membicarakan kes-kes di bawah Undang-undang Keselamatan Dalam Negeri.

Tentang kebimbangan yang disuarakan oleh Yang Berhormat Senator Kamarul Ariffin kalaulah sekiranya seseorang itu dibela oleh seorang Pegawai Kehakiman ataupun perundangan daripada pihak Kerajaan akan membangkitkan kebimbangan ramalan bahawa orang yang membela itu adalah orang pihak Kerajaan, suka sah saya menyatakan walaupun pihak yang membela itu daripada perkhidmatan Kerajaan sebagai peguam juga dia mesti patuh kepada professional etiquette-nya memberi perkhidmatan sebagai pembela

dengan jujur, dengan ikhlas dan dengan seberapa daya beliau untuk membela orang yang dikehendaki ianya dibela.

Tentang kebimbangan Ahli Yang Berhormat Senator Kamarul Ariffin juga berkenaan dengan keluasan kuasa Peguam Negara mengadakan peraturan-peraturan di bawah undang-undang ini, suka saya menyatakan ini biasa dilakukan oleh mana-mana undang-undang, kerana seorang yang mentadbirkan undang-undang itu samada Menteri ataupun Peguam Negara adalah diberi kuasa membuat peraturan-peraturan tertentu yang tertumpu kepada sebagaimana yang dikatakan dalam undang-undang ini kepada bahagian itu sahaja, bukan meluas dalam ertikata dia boleh membuat peraturan-peraturan yang lain daripada bahagian yang dinyatakan dalam undang-undang ini. Kalaupun takdirnya saya membuat peraturan ini selaku Menteri Undang-undang ataupun Peguam Negara yang jelas menunjukkan bahawa peruntukan peraturan itu adalah terkeluar daripada peruntukan bahagian yang tertentu itu mana-mana pihak boleh membawa kes ke mahkamah mencabar perbuatan saya itu dan minta mahkamah mengatakan tindakan saya membuat peraturan itu luar daripada kuasa bahagian dalam undang-undang ini adalah *ultra vires* yang bertentangan dengan undang-undang yang berkenaan ini.

Tentang kebimbangan ataupun rayuan dibuat supaya M.P. atau Councillors (Ahli Majlis Perundangan) diberi kesempatan menjadi ahli peguam, perkara ini telah dikaji dengan mendalam dan memandangkan kepada kenyataan bahawa di dalam peristiwa ini ada daripada orang-orang yang telah membangkitkan peristiwa ini adalah daripada Ahli Dewan Negeri yang tertentu, maka Kerajaan telah berpendapat bahawa kalau boleh Ahli-ahli Parlimen, Ahli-ahli Majlis Undangan Negeri tidak boleh dibenarkan menjadi ahli Majlis Peguam. Sebagaimana yang saya katakan baru-baru ini tempat ahli-ahli Majlis Peguam untuk berpolitik banyak lagi daripada Majlis Peguam, dia boleh masuk ke mana-mana parti siasah yang halal yang dibenarkan oleh Kerajaan menjalankan Kegiatan-kegiatan politik dan tidaklah sewajarnya rasa saya bagi mereka itu menggunakan Majlis Peguam iaitu satu Majlis sebagaimana yang saya katakan yang sungguh honourable bagi tujuan politik. Daripada kenyataan-kenyataan yang dibuat oleh setengah ahli-ahli

peguam di dalam Majlis Peguam di dalam perkara ini yang pula menjadi Ahli Dewan Negeri, kita telah nampak bahawa mereka ini telah cuba menggunakan Majlis Peguam ini sebagai platform bagi tujuan politik parti-parti yang berkenaan.

Tentang kenyataan bahawa lima puluh orang ahli atau satu per lima daripada ahli-ahli mestilah hadir untuk mewujudkan koram, di sini suka saya memberi penerangan bahawa bilangan peguam yang didaftarkan untuk praktis tidaklah sebagaimana yang dinyatakan oleh Yang Berhormat Senator Kamarul Ariffin 1,850; cuma ada 865 peguam-peguam dengan sijil amalan dan oleh itu kehadiran satu per lima ahli-ahli bermakna kehadiran oleh sebanyak 173 ahli sahaja. Saya dimaklumkan lebih daripada 200 peguam-peguam didapati hadir di mesyuarat agung yang diadakan pada 18hb Oktober, 1977. Oleh itu, adalah salah mengatakan bahawa kehadiran satu per lima tidak menasabah. Bagaimanapun sebuah . . .

Tuan Kamarul Ariffin bin Mohamed Yassin: Tuan Yang di-Pertua, saya minta maaf kalau saya salah beri angka itu, tetapi saya petik angka itu daripada ucapan Yang Berhormat Menteri semalam.

Datuk Seri Haji Hamzah bin Datuk Abu Samah: Peguam yang didaftarkan yang boleh praktis 800—kenyataan itu salah—itu salah saya juga. Saya patut mengatakan ada 1,850 peguam tetapi yang didaftarkan dengan sijil amalan ialah cuma 865. Jadi bagaimanapun sebuah badan professional berhak mempunyai organ yang berkanun yang diwujudkan untuk dirinya seperti Majlis Peguam sekiranya keahlian keseluruhannya menunjukkan kecenderungan dalam hal ehwal mereka dan ketekunan menghadiri mesyuarat-mesyuarat agung dengan jumlah keahlian yang cukup. Inilah juga satu sebabnya dalam mana kita telah menentukan sekurang-kurangnya satu per lima mewujudkan koram kerana kita ada kenyataan bahawa pada masa-masa lepas sebagaimana juga yang dinyatakan oleh Yang Berhormat Senator Kamarul Ariffin, banyak daripada peguam-peguam ini tidak mengambil berat langsung dalam perkara Majlis Peguamnya dan banyak juga yang tidak menghadiri sidang-sidang mesyuarat agung yang diadakan oleh Majlis Peguam. Jadi, peruntukan dalam mana satu per lima sekurang-kurangnya mestilah mewujudkan

koram itu adalah baik juga dari segi menggalakkan lebih ramai lagi peguam-peguam menghadiri mesyuarat agungnya dan mengambil berat dalam perkara perjalanan Majlis Peguam.

Sekianlah sahaja yang dapat saya sentuh dalam perkara ini. Mungkin ada pandangan-pandangan dan pendapat-pendapat Yang Berhormat yang saya telah ketinggalan menyentuhnya, kalau ada saya sekali lagi mengucapkan ribuan terima kasih kepada Ahli-ahli Yang Berhormat yang berkenaan dan saya sudah penggulungan bahasan saya ini dengan memberi jaminan bahawa saya akan menjalankan tugas saya selaku Peguam Negara dengan harapan supaya keadilan akan terus tercapai dan akan saya teruskan juga perhubungan yang agak erat di antara Kementerian saya dengan peguam-peguam dan Majlis Peguam yang ada sekarang ini (*Tepuk*).

Usul dikemuka bagi diputuskan, dan disetujukan.

Rang Undang-undang dibacakan kali yang kedua dan diserahkan kepada Dewan sebagai Jawatankuasa.

Dewan bersidang sebagai Jawatankuasa.

Rang Undang-undang ditimbangkan dalam Jawatankuasa.

(Tuan (Timbalan) Yang di-Pertua *mempengerusikan Jawatankuasa*)

Fasal 1 hingga 5 diperintahkan menjadi sebahagian daripada Rang Undang-undang.

Rang Undang-undang dilaporkan dengan tidak ada pindaan: dibacakan kali yang ketiga dan diluluskan.

RANG UNDANG-UNDANG SENJATAPI (PENALTI LEBIH BERAT) (PINDAAN)

Bacaan Kali Yang Kedua dan Ketiga

6.09 ptg.

Datuk Seri Haji Hamzah bin Datuk Abu Samah: Tuan Yang di-Pertua, saya mohon mencadangkan bahawa suatu Rang Undang-undang yang bernama "Suatu Akta untuk meminda Akta Senjatapi (Penalti Lebih Berat), 1971 dan bagi memperuntukkan perkara-perkara yang berkaitan dengannya" dibaca bagi kali yang kedua.

Tuan Yang di-Pertua, kita pada masa ini berada di dalam suatu keadaan dalam mana terdapat kemasukan senjatapi-senjatapi secara haram dan ini telah terdapat banyak di tangan penjenayah-penjenayah semua golongan jenis dan umur, termasuklah di kalangan muda-mudi. Terdapat jenayah berbentuk kekerasan dilakukan dengan menggunakan senjatapi-senjatapi kadangkala kerana untuk keuntungan kewangan yang besar dan kadangkala hanya untuk jumlah yang kecil. Anasir-anasir jenayah menyatukan diri mereka di dalam kumpulan-kumpulan sulit yang ganas yang menggunakan senjatapi untuk mengganasi rakyat jelata yang tidak bersalah, peniaga-peniaga kecil dan penjaja-penjaja, pertubuhan-pertubuhan perniagaan dan perdagangan di bandar dan luar bandar dan penduduk-penduduk di kawasan-kawasan perumahan. Kita hanya perlu membuka akhbar harian untuk melihat contoh-contoh jenayah-jenayah yang dilakukan oleh anasir-anasir ini; menyebabkan sebagaimana kita termaklum banyak isteri menjadi janda dan anak-anak menjadi yatim disebabkan pembunuhan yang dilakukan oleh penjahat-penjahat ini.

Tuan Yang di-Pertua, adalah menjadi tugas utama kepada mana-mana Kerajaan menjamin keselamatan kepada rakyat yang tidak bersalah supaya dapat mereka meneruskan kegiatannya hari-hari tanpa gangguan ataupun ancaman daripada mana-mana pihak khususnya pihak-pihak yang saya kata menjadi penjahat-penjahat di dalam negara kita ini.

Kita mempunyai Pasukan Polis yang besar lagi cekap, dan kita telah mengadakan Sekim Rukun Tetangga. Ini semua dilakukan hasil daripada wang orang ramai. Bagaimanapun, segala-galanya ini iaitu usaha dan perbelanjaan oleh Kerajaan tidak dapat memberi faedah sepenuhnya kecuali kita pastikan yang proses kehakiman melaksanakan keadilan yang segera terhadap mereka yang dibawa ke hadapan mahkamah-mahkamah, dan hukuman berat dan berkesan diberikan kepada mereka yang didapati bersalah.

Kerajaan sentiasa mengawas dan menyemak keseluruhan proses yang digunakan untuk menentang dan menghapus di kalangan rakyat, penjenayah-penjenayah ini, termasuk ke semua undang-undang mengenai perkara ini.

Tuan Yang di-Pertua, di dalam tahun 1971 Akta Senjataapi (Penalti Lebih Berat) telah diperkanunkan sebagai langkah yang akan memperuntukkan asas-asas perundangan yang perlu untuk menentang ancaman-ancaman yang saya sebutkan tadi. Dari pengalaman, sewaktu menjalankan undang-undang ini, telah membawa kita kepada beberapa kekurangan dan kelemahan. Rang Undang-undang ini, oleh itu telah dibentuk sebagai memperbaiki kekurangan dan kelemahan tersebut supaya Akta ini akan terus dapat digunakan sebagai senjata yang kuat dalam usaha kita memerangi anasir-anasir penjenayah ini.

Di bawah Akta ini sebagaimana keadaannya pada masa sekarang, seksyen 10 memberi kepada Yang di-Pertua Khas Mahkamah Seksyen kuasa untuk mengenakan penalti ataupun hukuman sehabis berat yang diperuntukkan oleh Akta itu, lain daripada hukum bunuh. Yang di-Pertua Khas itu juga mempunyai bidangkuasa menurut Akta Mahkamah Rendah, 1948 untuk membicarakan lima daripada lapan kesalahan di bawah Akta itu, iaitu terkecuali tiga kesalahan yang boleh dihukum bunuh. Sesuatu Mahkamah Seksyen biasa mempunyai bidangkuasa untuk membicarakan hanya satu daripada kesalahan-kesalahan di bawah Akta itu yang boleh dihukum penjara selama maksimum sepuluh tahun.

Walau bagaimanapun, dengan bertambahnya kejadian orang-orang memiliki senjataapi secara haram atau menggunakannya untuk melakukan kesalahan keganasan yang berat terhadap orang dan harta benda, nampaknya tidak mungkin Yang di-Pertua Khas Mahkamah Seksyen atau Mahkamah Tinggi boleh menyelesaikan dengan segera kes-kes di bawah Akta ini. Oleh yang demikian, adalah difikirkan perlu bahawa semua Mahkamah Seksyen diberi bidangkuasa yang nyata untuk membicarakan semua kesalahan di bawah Akta itu, lain daripada kesalahan yang boleh dihukum bunuh sahaja, dan untuk mengenakan hukuman sehabis berat yang diperuntukkan baginya, kecuali hukum bunuh. Sewajarnya, Tuan Yang di-Pertua, peruntukan bagi memberi bidang-bidang kuasa seperti di atas kepada Mahkamah Seksyen adalah dibuat dalam seksyen 10 yang menggantikan di bawah Fasal 4 Rang Undang-undang ini.

Pemberian bidangkuasa sedemikian kepada Mahkamah-mahkamah Seksyen, bagaimanapun tidak menyentuh bidangkuasa Mahkamah

Tinggi membicarakan kesalahan di bawah Akta itu, ataupun budibicara perlembagaan Peguam Negara yang memerlukan apa-apa kes di bawah Akta itu dibicarakan oleh Mahkamah Tinggi. Sebagai contoh, di dalam kes-kes melibatkan kesulitan undang-undang ataupun kerumitan faktor-faktor, Peguam Negara boleh menggunakan budibicaranya supaya kes-kes sedemikian dibicara di Mahkamah Tinggi atau di dalam kes di mana ada penalti ganti daripada penalti mati, Peguam Negara boleh, dalam melaksanakan kuasa-kuasa budibicaranya menimbang faktor-faktor kes itu dan sesungguhnya mendapati kes tersebut perlu dibicarakan di Mahkamah Tinggi, supaya mahkamah yang membicarakannya boleh membuat pilihan mengenakan hukuman mati, sekiranya pada pendapat Mahkamah, faktor-faktor berkenaan memerlukan hukuman sedemikian.

Sebagai menentukan kecepatan dan berkesannya pembicaraan di Mahkamah Tinggi, adalah dicadangkan di bawah Fasal 5 Rang Undang-undang memasukkan seksyen baharu 11 ke dalam Akta itu. Seksyen ini menghapuskan keperluan mengadakan siasatan awal di Mahkamah Majistret sebelum sesuatu perbicaraan di Mahkamah Tinggi. Siasatan awal sedemikian hanya akan melengahkan dan memberi lebih masa dan peluang kepada orang yang dituduh mengganggu saksi-saksi pendakwaan sebelum pembicaraan.

Acara di bawah seksyen 11 yang dicadangkan juga menghapuskan keperluan mengadakan perbicaraan dengan juri, dan membolehkan Hakim Mahkamah Tinggi sendiri membicarakan kes. Telah didapati bahawa perbicaraan menggunakan juri tidak bersesuaian di dalam jenayah yang melibatkan senjataapi. Oleh kerana juri boleh terdedah kepada ancaman dan ugutan dari pihak-pihak yang terlibat di dalam satu-satu tuduhan di bawah undang-undang ini.

Adalah didapati bahawa melepaskan seseorang yang dituduh atas jaminan bagi sesuatu kesalahan di bawah Akta ini kerap kali menghampakan tujuan-tujuan pihak pendakwa kerana yang dituduh samada terus melakukan dengan lebih giat lagi jenayah dan keganasannya dengan tujuan untuk mendapatkan lebih banyak wang bagi melegakan kesan sabitan dan hukuman yang akan diterima. Selain daripada itu dengan ia dapat dilihat bebas pada masa perbicaraan itu belum selesai ini boleh menakutkan saksi-saksi yang kebanyakannya terdiri daripada

saksi-saksi pihak pendakwa terdiri daripada orang-orang awam. Oleh yang demikian, adalah difikirkan bahawa jaminan sekali-kali tidak patut diberi kepada seseorang yang dituduh atas suatu kesalahan di bawah Akta ini. Seterusnya, adalah dicadangkan memasukkan suatu seksyen 12 baharu dalam Akta itu sebagaimana yang dinyatakan dalam Fasal 5 Rang Undang-undang ini.

Fasal 6 Rang Undang-undang bertujuan memperkanunkan peruntukan-peruntukan sementara mengenai kes-kes yang belum selesai sebelum sahaja mula berkuatkuasanya Akta yang dicadangkan itu. Bagi kes-kes yang belum selesai dalam Mahkamah Rendah untuk dibicarakan dalam Mahkamah Tinggi, siasatan awal tidak akan diadakan, atau jika sedang dibicarakan, tidak akan diselesaikan dan kes-kes itu akan dipindah untuk dibicarakan dalam Mahkamah Tinggi oleh seorang Hakim sendiri tanpa menggunakan juri atau pengapit. Bagi kes-kes yang belum selesai dibicarakan di hadapan Mahkamah Tinggi sebelum sahaja mula berkuatkuasanya Akta ini, perbicaraan itu akan diteruskan mengikut acara yang sedia ada, jika apa-apa keterangan telah direkodkan, atau jika tiada apa-apa keterangan telah direkodkan, perbicaraan itu akan dijalankan mengikut acara baharu, iaitu oleh seorang Hakim bersidang sendiri tanpa juri ataupun pengapit.

Fasal 7 Rang Undang-undang itu bertujuan untuk membuat pindaan-pindaan berbangkit kepada seksyen 63 Akta Mahkamah Rendah, 1948.

Tuan Yang di-Pertua, saya mohon mencadangkan.

Setiausaha Parlimen Kementerian Sains, Teknologi dan Alam Sekitar (Tuan Law Hieng Ding): Tuan Yang di-Pertua, saya mohon menyokong.

Tuan (Timbalan) Yang di-Pertua: Ahli-ahli Yang Berhormat, masalah di hadapan Majlis ialah Rang Undang-undang bernama "suatu Akta untuk meminda Akta Senjatapi (Penalti Lebih Berat) 1971 dan untuk mengadakan peruntukan bagi perkara-perkara yang berkenaan dengannya" dibacakan bagi kali yang kedua sekarang dan terbuka untuk dibahas.

6.20 ptg.

Datuk Haji Ahmad bin Arshad: Tuan Yang di-Pertua, dalam saya menyokong Rang Undang-undang Senjatapi (Penalti Lebih Berat) (Pindaan) yang telah dibawa oleh Yang Berhormat Menteri Undang-undang kita, gemar saya memberikan beberapa pandangan dan menguatkan hujah-hujah yang telah diberikan oleh Yang Berhormat Menteri di dalam Dewan ini. Ini yang saya petik dan pungut apa yang terjadi dalam masyarakat kita, yang ada kaitannya menghendakkan supaya kuatkuasa Rang Undang-undang ini lebih diberatkan.

Tuan Yang di-Pertua, kalau kita fikir dan kaji dengan halus bahawa membawa senjatapi atau menyimpan senjatapi, ini satu perkara yang tidak begitu berat pada segi pandangan saya. Tetapi kalau kita nilaikan dengan hukuman bunuh kepadanya, itu adalah satu perkara yang sangat berat, seseorang yang mempunyai senjatapi, tetapi dengan kuatkuasa undang-undang ini membolehkan dia dihukum mati. Oleh sebab Kerajaan hendak membasmi kankebanjiran masuknya senjatapi dalam tanahair kita ini dan disalahgunakan oleh muda-mudi seperti kata Yang Berhormat Menteri dengan merompak, memeras wang maka sehingga terjadi sekarang bukan sahaja di bandar-bandar besar tetapi juga di pekan-pekan kecil, di kampung dan di jalan-jalan yang sunyi, pasukan-pasukan ini menggunakan usaha ini. Rompakan ini bukannya berkehendakkan wang yang begitu banyak hatta \$100 pun mereka lakukan dan yang dirompak ini bukan sahaja pada orang lelaki sahaja dan bukan pada orang yang kaya-kaya sahaja, hatta guru-guru, penghulu-penghulu yang baru dapat gaji, mereka rompak juga.

Saya ingin memberitahu Yang Berhormat Menteri baru-baru ini di daerah Segamat/Tampin iaitu Jalan Gemas di mana seorang guru sekolah baru balik dari menerima gaji dengan memandu motokar, beliau telah dikejar oleh pasukan pemerias wang. Apabila motokarnya berhenti, katanya: Kami tahu bahawa awak pada hari ini baru menerima gaji, kalau hendak selamat, serahkan duit itu, kalau tidak, inilah hukumannya. Dia tunjukkan pistol samada pistol itu boleh meletup atau tidak boleh meletup, wallahu'alam. Guru wanita ini takut dan sayangkan nyawanya, lalu menyerahkan duit \$300 begitulah keadaan sekarang ini. Perkara ini melarat pula kepada Wakil-wakil Rakyat baru-baru

ini, tetapi Senator belum ada lagi. Kumpulan-kumpulan ini bukan menggunakan orang-orang lelaki, tetapi menggunakan wanita diajarnya wanita itu menggunakan senjata dengan tujuan-tujuan ini. Saya harap Kerajaan khususnya kepada Yang Berhormat Menteri ini dapat bekerjasama dengan Jabatan Perdana Menteri supaya dibuat satu penyelidikan dan kajian, apa sebabnya rakyat kita jadi begini. Kita cari faktor-faktor yang menyebabkan mereka ini hendak merompak, memeras, kalau kita tidak cari puncanya jadi begini, mungkin perkara ini kita tidak dapat atasi walau kita adakan kuatkuasa undang-undang ini.

Tuan Yang di-Pertua, saya fikir oleh sebab dalam negeri kita ini banyak belia-belia kita yang menganggur dan menimbulkan rasa tidak puashati kepada mereka. Ini perkara yang patut kita fikirkan dan bagi pihak Kerajaan yang berkehendakkan supaya keselamatan dalam negeri ini diteruskan, rakyat janganlah merasa ketakutan dengan gangguan-gangguan ini; perkara ini ada kaitannya dengan perancangan ekonomi negara, dan

kita boleh mengambil faktor-faktor ini daripada orang yang telah ditangkap, cari puncanya: kenapa kamu menjadi perompak dan pemeras wang. Sebagaimana yang kita ketahui, pemeras ini ramai daripada belia-belia kita. Masalah ini hendaklah kita kaji lebih lanjut lagi dan oleh sebab kita sayangkan rakyat kita dalam negeri ini yang melakukan kejadian-kejadian ini bukan dengan cara tidak disengajakan, tetapi keadaannya tidak mempunyai wang dan menggunakan

Tuan (Timbalan) Yang di-Pertua: Yang Berhormat boleh sambung pada hari Isnin.

Datuk Haji Ahmad bin Arshad: Terima kasih, Tuan Yang di-Pertua.

Tuan (Timbalan) Yang di-Pertua: Ahli-ahli Yang Berhormat, mesyuarat ditangguhkan sekarang sehingga pukul 2.30 petang hari Isnin, 16hb Januari, 1978.

Dewan ditangguhkan pada pukul 6.30 petang.